

اللہ
رَبُّ
نَعْمَانَ

فِرْوَانْ حَمَّاتْ حَسَنَسْتی

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ



بِقِيَةِ اللهِ
بِحَلِّ الْعُكُوكِ فِي الْأَنْوَارِ

فروع حیات بخش هستی

سرشناسه : دادجو، یدالله، ۱۳۴۳.
عنوان و نام پدیدآور : بقیة الله طیبه فروع حیات بخش هستی / مؤلف یدالله دادجو.
مشخصات نشر : قم: دارالفکر، ۱۳۸۷.
مشخصات ظاهروی : ۱۱۲ ص.
شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۶۱۱-۶۱-۴
وضعیت فهرستنویسی : فیبا
یادداشت : کتابنامه: ص ۱۰۸-۱۱۲.
موضوع : محمد بن حسن طیب، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق.
موضوع : مهدویت.
ردیبندی کنگره : BP ۲۲۴/۵۲ ۱۳۸۷
ردیبندی دیویس : ۲۹۷/۴۶۲
شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۹۷۰۶۲



انتشارات دارالفکر

مؤسس: مرحوم حضرت حجۃ‌الاسلام والمسلمین
آقا حاج سید عبدالحمید مولانا(ره)

بقیة الله فروع حیات بخش هستی

مؤلف: یدالله دادجو
ناشر: انتشارات دارالفکر
چاپخانه: قدس، قم
نوبت چاپ: اول، ۱۳۸۷
شمارگان: ۲۵۰۰ نسخه
قیمت: ۱۱۰۰ تومان

شابک: ۴-۶۱-۹۷۸-۹۶۴-۲۶۱۱-۶۱-۴ ISBN: 978-964-2611-61-4

النشرات دارالفکر:

﴿ قم، خیابان صفاییه، جنب مدرسه امیر المؤمنین طیب، پلاک ۶۳۶
تلفن: ۷۷۴۳۵۴۴ - ۷۷۳۳۶۴۵ - فاکس: ۷۷۳۸۸۱۴

﴿ تهران - خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان شهدای زاندار مری
روبروی اداره پست، پلاک ۲۳۸ - تلفن ۰۸۹۲۷ - ۰۶۴۰۹۳۵۲ - فاکس ۰۶۹۷۷۶۲

تَقْدِيمٌ بِهِ

عصارهی خلقت، فروع حیات بخش هستی، آخرين اميد و
زیباترین آرزو حضرت حجه بن الحسن العسكري عليه السلام

تقریظ

بسم الله الرحمن الرحيم

نورسته حاضر را که به قلم تو زای فاضل ارجمند و نزدیک داشتم.
آنچه در این ماده مارجوب نگارش نموده ، با غصتی کی کرد کنم در خطه و معرف
و بیشتر بحاله کردم و اینجا تذکر آن هم داده ام .

در زمان پر خوفناک پر تراهم ما که متظران خلوت و عالمان حضور را
جن بدلیب آمد ، نیز شئون کتب و مقالاتی که افزایش و برگات وجودی
اهم زمان و جسته من را تپیس کند ، ضروری است که به وزیر این اینست
تو پیغ مدارمه مفرد که طولانی نہ دن صنعت آن بزرگوار ، نزدیک خاطر این اینست
که فیض اینست و - صوز بالله - خواهی سعادی فیض خود را از بندگان
درین داشته است ؛ بجهة فیض - هم در بعد ولایت تکوینی و هم در
بعد ولایت تشریعی - میباشد . این مائیم که قابلیت لازم
را برای حضور و خاور و قیام حضرت صدیق (علی فرموده) اینست
و به تندیب از مائیم که نزد شنگان میباشد ، ولی برای
تحصیل آن بـ ، اقدامی نمیکنیم .

بین جست است که مکم تدریس اخراج طرس در پایان آنکه
کسانی که بلهف بدن نسبت (امام لذتی خدای ذوالجلال والكلرام)
آنکه گرفته رکنند : این چه لطف است که مردم از آن محرومند
و شاید تصریفات امام در امور تکرین و تشریف نیستند؟ فرماید
وجود لطف و تصریف لطف آخر عدم مه میتا (۱)

و بعد امام، لطف است و تصریف هری (و علوم) لطف
لکه است و عدم تصرف هری لذتی است.

مصور (بن) است که تصریفات تکرین و اعماقهاست مخصوصی
امام چه دعوه حضور و چه دوزان فیبت، چه دوزان سبط ^{حداد آنکه} دشنه
نشینی - بلکه تبعید و زمان - بوده ادامه دارد و تعطیل نایاب است
آن چه تعطیل بزیر فته، همان ولایت تشریعی و حکومت هری
و خلف حکومت های جور و استبداد و تعطیل حکومت واحد

۱ - کشف الکراد تصویح هنادس نادر آلمی صفحه ۲۴۳ (مؤسسه نشر الکلام اسلامی)

جهانی بود که تاکنون تحقیق نیافرته و طبق روابرات واحدیت میراث

— که آگر ترا از لفظ نباشد، قطعاً توا آتر میتویی حق است — دلخواه

دُوریا نزدیکیه - که ملکان نزد خدمت - گفته می‌باشد و عین دلیل

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَرْجِعُوا إِلَيْهِ وَلَا يَكُنُّ مُّخْرَجِينَ

نیز برآورده کشود. هر چهارمین فرم

سُورَهُ الْمُنْذِرُ، مُحَمَّدٌ نَبِيُّ الْمُسْلِمِينَ، مُحَمَّدٌ نَبِيُّ الْمُسْلِمِينَ،

حرکت بیش و فسخه انسان در آنگونه که پایه داشت

لـ
الـ
الـ

محمد فرمان نایب‌الجهن کسی رئیس نکند و میراث خود را در خوبی
خواشند. خواهد ورد و ریاست.

حسین عوامی در رسم
کنگره نزدیکی را کام فلکن، با همین نور

لیسته که میتوانند خود را هم برآوردی مایه برای کاربران و مخاطبین

حضرت نبی مسیح علیہ السلام

فہرست

٢ - بحث الانساج واحدٌ من اعوام (الملكية) ١٣٨٧هـ

فهرست مطالب

۱۱.....	پیش گفتار:.....
بخش اول: کلیات	
۱۵.....	فصل اول: فیض الهی
۱۷.....	تعریف فیض الهی
۱۹.....	غرض فیضان و آفرینش خداوند
۲۱.....	فصل دوم: نظام اسباب و مسیبات
۲۳.....	نظام اسباب و مسیبات در پدیده‌های جهان هستی
۲۵.....	قرآن کریم و نظام اسباب و مسیبات
۲۸.....	نظام اسباب و مسیبات از چشم‌انداز اندیشمندان
۳۰.....	ارتباط پدیده‌های جهان با یکدیگر
۳۵.....	فصل سوم: فرشتگان
۳۷.....	فرشتگان در قرآن
۴۰.....	فرشتگان در کلام نورانی معصومان
بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان	
۴۵.....	فصل اول: امام زمان(عج) رابطه‌ی میان خالق و مخلوق
۴۷.....	امام زمان معدن رحمت
۵۳.....	چگونگی بهره‌مندی از امام زمان(عج) در زمان غیبت
۵۶.....	پاسخ یک پرسش
۵۷.....	امام زمان(عج) جان جهان
۶۱.....	دیدگاه هانری کرین
۶۴.....	سخنان نورانی معصومان
۶۷.....	فصل دوم: امام زمان(عج) واسطه فیض معنوی
۷۱.....	پاسخ یک پرسش

۱۰	بقیة الله ﷺ فروع حیاب بخش هستی
۷۴	فیض معنوی در زیارت جامعه کبیره
۷۶	نور امام فروزانتر از نور خورشید
۷۹	امام زمان(عج) برپا کننده‌ی فیض عدالت
۸۱	فصل سوم: امام زمان واسطه فیض مادی
۸۳	نزول روزی خلائق به یمن وجود امام زمان(عج)
۸۹	آشکار شدن گنج‌های زمین به عنایت امام زمان(عج)
۹۱	عنایت ویژه‌ی امام زمان(عج) به علامه بحر العلوم
۹۵	خاتمه و نتیجه
۱۰۸	منابع و مأخذ

پیش گفتار:

امامت و ولایت اساسی ترین و مهمترین مسأله‌ای است که در مکتب انسان‌ساز اسلام از جایگاهی بس بلند برخوردار است به طوری که دین مقدس اسلام با مسأله امامت و ولایت کامل می‌شود. بر مبنای باورهای شیعه امامت ولایت همواره استمرار دارد؛ چرا که حضرت بقیة الاعظم و امام زمان علیه السلام اگرچه در پشت پرده غیبت به سر می‌برد، ولی در جهان حاضر و ناظر است و زمین و اهل آن از وجود او بهره می‌برند. او واسطه‌ی فیض الهی، امان اهل زمین، هدایت کننده بشر و بر طرف کننده‌ی عذاب است. او کسی است که فیض پیاپی هستی به یمن وجود او نازل می‌شود. آن حضرت همچون آینه‌ای تابان در برابر مطلع بی‌کران از لیت قرار گرفته و فروغ حیات بخش هستی را بر جان کائنات می‌تاباند. این نوشتار که درباره‌ی آن حضرت است. از دو بخش و یک خاتمه تشکیل شده است که در بخش اول به کلیات و در بخش دوم به ولایت تکوینی امام زمان علیه السلام پرداخته شده است؛ یعنی این مطلب تبیین شده است که امام زمان علیه السلام رابطه میان خالق و مخلوق و واسطه‌ی فیض معنوی و مادی الهی است. امید است این اثر گامی کوچک در جهت شناخت هرچه بیشتر آن یگانه‌ی دوران و آخرین منجی بشریت بوده و

۱۲ بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی

ذخیره‌ی آخرت این حقیر فقیر باشد. بر خود لازم می‌دانم. در پایان از
همه‌ی عزیزانی که در شکوفایی این اثر حقیر را یاری کرده‌اند تشکر
کنم. به ویژه از پدر و مادر گرامی‌ام که همواره مشوق بنده در
فراگیری معارف اسلامی بوده‌اند و همسر عزیزم که با صبر و حوصله
برای سامان یافتن این اثر نقش داشته‌اند. همچنین بر خود فرض
می‌دانم مراتب سپاس خویش را از حضرت آیت الله دکتر بهشتی که
بر من منت نهاده و با کمال بزرگواری ذره پروری کرده و این اثر را
مطالعه و برای پربار شدن آن راهنمایی لازم را بذل عنایت کرده‌اند
ابراز دارم.

بخش اول:

کلیات

فصل اول:

فيض الہی

تعريف فیض الهی

لغت شناسان فیض را به معنای فزونی، کثرت و فراوانی به کار می‌برند. (افاض الماء)^۱; یعنی آب آنقدر زیاد شد که در بیابان جاری گردید. آنان «حوض فایض»^۲ را به معنای حوض پرآب تفسیر می‌کنند. در مقابل این کلمه، واژه‌ی «غیض» است که به معنای اندک است. «فیض الهی؛ یعنی فیض هستی که سراسر جهان را دربر گرفته»^۳ است. فیض الهی همه خیرات، برکات و نعمت‌هایی است که پهنه‌ی گیتی را فرا گرفته است. با نگاهی به جهان آفرینش این حقیقت رخ می‌نماید که جهان هستی جلوه‌گاه روشن نعمت‌های معنوی و مادی پروردگار عالمیان است که همان فیض اوست. می‌توان فیض و اعطای خداوند را نسبت به موجودات به تابش و نور افشاری و فیض دهی نور خورشید نسبت به اجسام گوناگون تشبيه کرد؛ چرا که در نور افشاری و افاضه نور خورشید ویژگی‌های زیر به چشم می‌خورد. یکم: خورشید همواره نور افشاری می‌کند.

۱ - ابن منظور، لسان العرب ج ۷ ص ۱۳۱

۲ - فراهیدی، کتاب العین ص ۶۵

۳ - مطهری، مرتضی، مقدمه‌ای بر جهان بینی اسلامی ص ۱۳۱

۱۸ بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی

دوم: این نور افسانی هیچگاه از ناحیه‌ی آفتاب و نسبت به هیچ موجودی تعطیل نیست، پس خورشید هرگز در پرتو افسانی و حرارت‌دهی دریغ نمی‌ورزد.

سوم: اگر تفاوت و کمی تابش در نور افسانی خورشید مشاهده شود، مربوط به گیرنده‌های اشعه‌ی خورشید است نه به پرتو افسانی نور آفتاب.

خورشید همواره نور را به همراه دارد و شب و روز برای آن فرقی ندارد، بلکه او روز را با خود منتقل می‌کند. در حقیقت کره‌ی زمین یا هر گیرنده‌ی نور خورشید است که با هر چهره به آن روی کند از همان جهت روشنایی روز را دریافت می‌کند. بدین روی خداوند تعالی که نور آسمان‌ها و زمین است، همه‌ی نعمت‌های او قدیم و فیض و فضل او بر آفریدگان همیشگی است و همه موجودات جهان پهناور از نور او بهره‌مند می‌شوند به گونه‌ای که اگر لحظه‌ای فیض او قطع شود تاریکی سایه‌اش را گستردۀ‌اند و همگی در ظلمت ابدی فرو می‌روند.^۱

۱ - جوادی آملی، عبدالله، رحیق مختوم ج ۱۰ ص ۲۲۳

غرض فیضان و آفرینش خداوند

البته غرض و دلیل فیضان و آفرینش و اعطاء همان خیریت ذاتی آفریننده؛ یعنی خداوند تعالی است به گونه‌ای که لازمه‌ی ذات حق و وجود او افاضه‌ی خیر است. بی تردید فیض الهی نامحدود است این فیض نامحدود حق در هر موجودی به حسب ظرفیت و استعداد محدود و معین و خاص آن موجود اخذ می‌شود.^۱ پس فیض الهی عبارت است از تمام نعمت‌ها و عطایای معنوی و مادی خداوند متعال که همه‌ی موجودات جهان هستی را در بر گرفته و هر موجود به تناسب استعداد و ظرفیت وجودی خویش از آن بهره‌مند می‌شود.^۲

۱ - صدر المتألهین، اسفار، ج ۶، ص ۳۳۳

۲ - رحیمیان، سعید، فیض و فاعلیت وجودی از فلسطین تا صدرالمتألهین ص ۲۲۹

فصل دوم:

نظام اسباب و مسیبات

نظام اسباب و مسیبات در پدیده‌های جهان هستی

با نگاهی به جهان طبیعت که امور محسوس و ملموس از آن به خوبی آشکار است، این حقیقت رخ می‌نماید که در جهان هستی نظام اسباب و مسیبات برقرار است. باران که از نعمت‌های بزرگ الهی است در امور مادی جهانیان تأثیر شگفت انگیزی دارد. این دانه‌های طلایی در شکوفایی، طراوت و شادابی حیات بشری نقش بسزایی دارد.

رویش گیاهان و سرسبزی جنگل‌ها و سبزه‌زارها و شکوفه‌های بهاری و به طور کلی حیات و در زندگی بسیاری از موجودات عالم همگی از برکت این ماده‌ی حیاتی تأمین می‌شود.

بسی‌تر دید کمبود باران در پنهانی گیتی آثار تخریب‌کننده و زیان‌آوری را به دنبال داشته است؛ چرا که خشکسالی و بسی‌آبی در تاریخ زندگی بشر بحران‌های فراونی را آفریده به گونه‌ای که گاهی دولت‌ها برای تأمین آب مورد نیاز ملت‌ها مجبور به جیره‌بندی آب شده‌اند.

از این‌رو باران سبب تأمین مواد مورد نیاز جهانیان می‌شود و خود نمونه‌ای روشن از سبب‌های مؤثر عالم است. نمونه‌ی دیگر از

وابستگی بعضی از موجودات به برخی دیگر جریان برق و الکتریسیته و نوری است که در لامپ‌ها مشاهده می‌کنیم و از آنها بهره می‌بریم. از نیروی برق در تمام جهان به صورت‌های گوناگون استفاده می‌کنند و از سویی کارخانه‌های بزرگ دنیا به وجود آن به تولید انواع گوناگون لوازم و نیازمندی‌های بشری می‌پردازد، از سویی دیگر بسیاری از کارهای ظریف و دقیق تنها با وجود نیروی برق امکان‌پذیر است به طوری که پیش‌رفت شگفت‌آور تکنولوژی و صنعت تا تحقیق در کرات دیگر آسمانی همگی به وسیله‌ی این نعمت بزرگ الهی امکان‌پذیر شده و چرخ حیات را به گردش در آورده است، ولی این ماده بزرگ حیاتی خود به وجود نیروگاه مرکزی مولد برق بستگی دارد و بدون آن کسی از نعمت روشنایی و فوائد گوناگون آن برخوردار نخواهد شد؛ یعنی نیروگاه بزرگ مولد برق، سبب تولید برق و خود جریان برق سبب تولید فرآورده‌های بسیاری می‌شود.

بدین‌روی روشن شد که وجود نظام اسباب و مسیبات و واسطه‌ها در عالم امری انکارناپذیر است و انسان‌ها با سطوح گوناگون معرفت با آن آشنا هستند.

قرآن کریم و نظام اسباب و مسببات

در قرآن کریم و دعاهاي معصومان نيز به آن نظام اشاره شده است.
خداوند تعالی میفرماید: «**هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيُّ الْمُصْوَرُ لِهِ الْأَسْمَاءُ
الْحَسَنَى يَسْبِحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ**»^۱ او
خداوندي است خالق، آفریننده‌اي بىسابقه و صورت‌گري «بىنظير»
برای او نام‌های نیک است. آنچه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح او
می‌گویند و او عزیز و حکیم است.

در جای دیگر خداوند تعالی میفرماید: «**وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَا يَرَى فَأَخْرَجَنَا بِهِ نَبَاتٍ كُلَّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ
خَضْرًا**»^۲ اوست
خدائی که از آسمان بساران فروبارد تا هر نبات بدان برویانیم و
سبزه‌ها را از زمین برون آریم.

همچنین درباره‌ی نزول وحی توسط فرشته میفرماید: «... او
پرسل رسول‌الله فیوحی باذنه مایشاء انه علی حکیم»^۳ یا رسولی (از
فرشتگان عالم بالا فرستد) تا به امر خدا هر چه خواهد وحی می‌کند
البته که او خدای بلند مرتبه است. در دعای کمیل نیز آمده است «و

۱ - سوره حشر، آیه ۲۴

۲ - سوره انعام آیه ۹۹

۳ - سوره شوری آیه ۵۱

۲۶ بقیة الله فروع حیاب بخش هستی

باسمائک التی ملأت اركان کل شیء»^۱ به نامهای مقدست که هر موجودی را پر کرده است.

«اسئلک بحقک و قدسک و اعظم صفاتک و اسمائک ان تجعل
اوقاتی من الیل والنہار بذکرک معمورۃ.»^۲

از تو می خواهم به حق خودت و به ذات مقدس و به بزرگترین
صفات و نامهایت که اوقات من در شب و روز را به یاد و ذکر خود
آباد و فعال قرار دهی.

«و باسمک الذی دعاک به آدم فغفرت له ذنبه واسکنته جنتک»^۳
و به نامت که بدان دعا کرد حضرت آدم و گناهانش را آمرزیدی.

«و باسمک العظیم الذی دعاک به داود و خرّ لک ساجداً فغفرت له
ذنبه»

و به نام بزرگت که حضرت داود بر آن دعا کرد و به رو افتاد و
برایت سجده کرد و او را آمرزیدی.

و باسمک الذی رفعت به السموات بلا عمد و سطحت به الارض ...
و باسمک الذی فلقت به البحر لموسى و اغرقت فرعون و قومه و

۱ - مفاتیح الجنان دعای کمیل

۲ - همان

۳ - مفاتیح الجنان، دعای اعمال شب عرفه

بخش اول: کلیات ۲۷.....

انجیت به موسی بن عمران و من معه^۱» به نام خاص تو که بدان آسمان‌ها را بدون ستون افراشتی و زمین را گسترش دادی و به نام تو که بدان دریا را برای موسی شکافتی و فرعون و قومش را در آن غرق نموده و موسی فرزندان و همراهانش را نجات دادی.

در این دعا اسماء الهی واسطه‌ی فیض یاد و توجه و ذکر حضرت حق قرار گرفته است. مراد از اسماء در این دعا، صرف لفظ نیست بلکه حقیقتی از حقایق الهی است. همچنین در دعای توسل به پیامبر اعظم اسلام و امامان معصوم توسل شده و آنان را وسائط و مباری فیض الهی قرار داده و حاجات خویش را از خداوند متعالی طلب می‌کنیم. چنانکه درباره‌ی پیامبر اکرم ﷺ می‌گوییم «اللهم انی استلک و اتوجه الیک بنبیک نبی الرحمة»^۲ پروردگارا من از تو می‌خواهم و به سوی تو روی می‌آورم به واسطه پیامبرت که پیامبر رحمت است. نیز درباره‌ی هر یک از امامان معصوم ﷺ می‌گوییم «و توسلنا بک الى الله و قدمناک بین يدی حاجاتنا و وجیها عند الله اشفع لنا عندنا...»^۳ ما به واسطه‌ی تو به خدا توسل جسته و تو را پیشاپیش حاجت‌های خود قرار دادیم. ای کسی که نزد خداوند دارای آبرو، مقام

۱ - همان

۲ - مفاتیح الجنان، دعای توسل

۳ - همان

۲۸ بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی
و منزلت داری در پیشگاه خداوند ما را شفاعت کن تا به حاجات مان
نائل شویم.

«اگر در آیات قرآن، در صراحت‌ها، اشارات‌ها، و نکته‌های آنها به
دقت و تعمق بپردازیم، می‌بینیم خدای متعال در مقام بیان خلق و تدبیر
و ابعاد آن، و در مقام بیان انحصار مختلف افاضات و همچنین در مقام
بیان بازگشت وجود، و مرگ و بعد از مرگ و حشر و نشر و حساب
و جزاء و نظایر اینها... به اسماء حسنای خود اشاره فرموده و هر امری
را به اسم خاصی از اسماء خود که مناسب آن امر است نسبت
می‌دهد»^۱

نظام اسباب و مسیبات از چشم‌انداز اندیشمندان

افزون بر آنچه گفته شد در میان دانشمندان نیز موضوع نظام
اسباب و مسیبات مورد بررسی قرار گرفته و آنان بر این باورند که
«برای آفرینش نظام خاص و قانون و ترتیب معینی است و اراده‌ی
خداوند به وجود اشیاء عین اراده‌ی نظام است. از همین جاست که
قانون علت و معلول و یا (نظام اسباب و مسیبات) به وجود می‌آید.
معنای نظام اسباب و مسیبات این است که هر معلولی علت خاص و

۱ - شجاعی، محمد، اسماء حسنی، ص ۱

بخش اول: کلیات ۲۹.....

هر علتی معلول خاص دارد، نه یک معلول مشخص ممکن است از هر علتی بدون واسطه صدور باید و موجود گردد و نه یک علت معینی می‌تواند هر معلولی را بی‌واسطه ایجاد کند. در حقیقت هر موجود و هر شیئی در نظام علت و معلول جای مشخص و مقام معلومی دارد؛ یعنی آن معلول، معلول شیئی معین است و علت شیئی معین، و این همان مفهوم دقیق «انا کل شیئی خلقناه بقدر»^۱ است.

لازم‌هی نبودن نظام معینی در بین موجودات این است که هر موجودی بتواند سرچشمی ایجاد هر چیزی شود و نیز ممکن باشد هر چیزی از هر چیزی به وجود آید؛ برای مثال باید ممکن باشد که از یک نیروی کوچک، یک انفجار بزرگ که متناسب با یک نیروی بزرگ است به وجود آید، و برعکس نیروی بزرگ که لازمه اثر قدرت بزرگ و بالا است، قدرت کمتری نشان بدهد، باید ممکن باشد که نقش یک شعله‌ی کبریت با اثر خورشید جهان تاب برابری کند و نیز ممکن باشد یک معلول به جای علت خود قرار گیرد و علت به جای او نیاید.

بنابراین امکان ندارد در جهان قانون اسباب و مسیبات حاکم نباشد؛ چرا که علو ذات و قدوسیت پروردگار چنین اقتضا دارد که

۳۰ بقیة الله عزوجلی فروغ حیاب بخش هستی

موجودات جهان هستی و پدیده‌های گوناگون رتبه به رتبه پشت سر یکدیگر نسبت به خداوند تعالیٰ قرار داشته باشند.

لازم‌هی داشتن درجات و مقامات در جهان این است که میان آنها نوعی اختلاف و تفاوت از نظر نقص و کمال و شدت و ضعف جریان داشته باشد. اختلاف و تفاوت به این معنا که لازمه‌ی مراتب هستی است، تبعیض نیست تا برخلاف حکمت و ضد عدل شمرده شود. تبعیض در صورتی پیش می‌آید که دو موجود دارای قابلیت یک درجه از کمال باشند آنگاه به یکی اعطاء شود و از دیگری دریغ گردد؛ اما آنجا که اختلاف‌ها و تفاوت‌ها به قصورهای ذاتی بر می‌گردد تبعیض نیست.^۱

ارتباط پدیده‌های جهان با یکدیگر

بالاخره «نظام این جهان مشهود (آسمان‌ها و زمین و پدیده‌های آنها) نظام واحدی است که در آن پدیده‌های همزمان و ناهمزمان با یکدیگر ارتباط و بستگی دارند؛ اما ارتباط پدیده‌های همزمان همان تأثیر و تأثیر علی و معلول به هیچ وجه قابل انکار نیست و اما ارتباط بین پدیده‌های گذشته حال و آینده به این صورت است که پدیده‌های

۱ - مطهری، مرتضی، مقدمه‌ای بر جهان بینی اسلامی ص ۱۳۱

بخش اول: کلیات ۳۱.....

گذشته زمینه‌ی پیدایش پدیده‌های کنونی را فراهم می‌سازند. اگر روابط علی و اعدادی از میان پدیده‌های جهان برداشته شود جهانی باقی نخواهد ماند و هیچ پدیده‌ی دیگری هم به وجود نخواهد آمد، چنانکه اگر ارتباط وجود انسان با هوا و نور و آب و مواد غذایی بریده شود دیگر نمی‌توانند به وجود خود خود ادامه دهند و زمینه‌ی پیدایش انسان دیگر یا پدیده‌ی دیگری را فراهم سازد.^۱

به سخن دیگر «جهان هستی، جهان به هم پیوسته‌ای است که همه‌ی پدیده‌های آن با یکدیگر هاهنگی داشته هر کدام روی یکدیگر تأثیر مستقیمی دارند، تا آنجا که جریان نسیمی در خاور دور با وزش باد در مغرب زمینی پیوند ناگستینی دارد؛ به عبارت روشن‌تر، جهان هستی توده‌ای انبوهی از اسباب و مسببات و نظامات علت و معلولی است که همانند حلقه‌های زنجیر به هم پیوسته‌اند و حوادث امروز، معلول حوادث دیروز بوده و حوادث دیروز نیز معلول پدیده‌های پریروز است، و همچنین و با توجه به این مطلب جهان خروشان هستی، بسان رو دخانه‌ای است که در حال جریان بوده و در بستر آن، حوادثی که همگی قطعی و ضروری می‌باشد در حال گذران است و ما بر اثر شرایط زمانی و مکانی هر روز با تعدادی از این حوادث رو

۱ - مصباح یزدی، محمد تقی، آموزش فلسفه ج ۲ ص ۳۹۰ - ۳۹۱

به رو بوده و آنها را گستته از حوادث گذشته می‌پنداریم در صورتی که همین حوادث جزئی مانند رویدن یک گیاه، سبز شدن یک نهال، نزول برف و باران، ولادت یک نوزاد با کلیهی حوادثی که در جهان رخ داده پیوسته بوده و همگی بسان رشتهی زنجیر به هم پیوسته ضرورت وجود هر کدام در محل خود قطعی و حتمی می‌باشد.

اگر یک ذره را برگیری از جای خلل یابد همه عالم سرا پای^۱.»
 بی تردید آنچه در جهان هستی به چشم می‌خورد و بسیاری از حقایق عالم که قابل دیدن نیست، همگی آثار فیاض علی الاطلاق؛ یعنی خداوند عالم است. او در تحقق پدیده‌های جهان و اعطاء فیض خویش به موجودات هیچگاه شریکی ندارد و قدرت تنها از آن اوست و او یکتای بی‌همتا است؛ اما نباید از این حقیقت چشم پوشید که پروردگار عالم همه‌ی کارها و افعال خویش را به شکل معجزه آسا انجام نمی‌دهد بلکه به واسطه نیز تأثیر می‌دهد؛ چنانکه به حضرت مریم دستور داد که او نیز نقشی ایفا کند و شاخه‌ی درخت را بتکاند؛ چرا که او شاخه را بارور کرده ولی برای تناول حرکتی لازم است و آن تکاندن شاخه است. «و هذی الیک بجدع النخلة تسقط عليك رطبا جنیا»^۲.

۱ - سبحانی، جعفر، سرنوشت از دیدگاه علم و فلسفه، ص ۹۰ - ۹۳

۲ - سوره مریم، آیه ۲۵

و این تنہی نخل را بطرف خود تکان ده رطب تازه‌ای بر تو فرو
می‌ریزد.

آری «اگر چه او فیاض مطلق و بخشندۀ حق به هر پذیرنده‌ی
فیض وجود است ولی بی تردید برای هر نوع از انواع حقایق و کائنات
عالیم به تناسب واسطه‌ای از صورت‌های مجرد و جواهر عقلی که
همان فرشتگان مقرب هستند قرار داده است که آنها نقش ایفا
می‌کنند.^۱

امام صادق علیه السلام فرمود: «خداوند خودداری و امتیاع فرموده که
کارها را بدون اسباب فراهم آورد. پس برای هر چیزی سبب و
وسیله‌ای قرار داد و برای هر سببی شرح و گشایشی مقرر داشت و
برای هر شرحی نشانه‌ای گذاشت و برای هر نشانه دری گویا نهاد،
عارف حقیقتی کسی است که این در را شناخت و نادان حقیقتی کسی
است به این نادان گذشت. این در گویا رسول خداست و ما.»^۲

از مطالب پیش گفته به دست آمد که در جهان هستی اتفاق،
شانس و هرج و مرج حاکم نیست؛ چرا که در جهان، قانون و نظام
علت و معلول (اسباب و مسببات) برقرار بوده و واسطه‌های فیض
خداوند برای تحقق فیض او در جهان نقش ایفا می‌کنند. بسی گمان

۱ - صدر المتألهین، اسفار، ج ۹ ص ۷۵ و ۱۴۲

۲ - اصول کافی، ج ۱، ص ۲۵۹

واسطه‌های فیض عالم نیز به تناسب استعداد و ظرفیت وجودی هر موجودی کار کرد داشته و تعیین می‌شوند. برای مثال خداوند تعالی فرشته وحی را برای نزول وحی واسطه قرار داده است؛ چرا که وحی معرفتی است که هر واسطه‌ای نمی‌تواند آن را تحمل کرده و بدون کم و کاست به صاحب وحی؛ یعنی پیامبر تحویل دهد. از سوی دیگر گیرنده وحی رسالت نیز نمی‌تواند هر کسی باشد، بلکه او باید انسانی والا، برگزیده و شایسته دریافت این معرفت الهی و وحی باشد. برای خواننده‌ی گرامی پوشیده نیست که هدف از طرح این گفتار این است که می‌خواهیم بگوییم اینک که با قانون اسباب و مسیبات و واسطه‌های فیض الهی آشنا شدیم، انسان کامل و امام معصوم و به ویژه در عصر غیبت حضرت ولی عصر عزوجلی وجلی از وسائل^۱ والا و حتمی خداوند تعالی است و در بخش دوم به طور کامل به آن خواهیم پرداخت.

۱ - مخفی نماند خدای متعال هم فعل با واسطه دارد، هم بلاواسطه. اگر پیامبر اعظم واسطه فیض است، خودش واسطه ندارد. همه‌ی فیوضات به واسطه اوست. امام زمان هم واسطه است میان بشر و روح اعظم نبوی که واسطه فیض خداست، همچنین اشعاره اساساً واسطه‌های فیض را قبول ندارند، و معتزله هم انسان را فاعلی در عرض خدا می‌شمارند.

فصل سوم:

فرشتگان

فرشتگان در قرآن

بی‌گمان یکی از پدیده‌های اساسی و تأثیرگذار جهان هستی فرشتگان الهی هستند. این حقایق الهی نیز همچون سایر موجودات نقش وساطت در صدور فیوضات الهی را به عهده دارند. با مراجعه به قرآن کریم و روایات معصومان علیهم السلام کارکردهای آنها آشکار گردد. علامه طباطبائی می‌گوید: «فرشتگان وساطت بین خداوند تعالی و بین اشیا در آغاز آفرینش و بازگشت هستند. بنابر آنچه که از قرآن کریم استفاده می‌شود، فرشتگان برای حوادث عالم اسباب فوق اسباب مادی در جهان مشهود به شمار می‌روند.»^۱

قرآن کریم درباره‌ی فرشتگان می‌فرماید: «فالمند برأت امرأ»^۲ قسم به فرشتگانی که به فرمان حق به تدبیر می‌کوشند.

در آیه‌ی شریفه چند دیدگاه وجود دارد. ۱- علی علیه السلام می‌فرماید: آنها فرشتگاهی هستند که از امسال تا سال آینده به تدبیر امور بندگان خدا می‌پردازنند. ۲- عبد الرحمن ساطع می‌گوید: منظور از این آیه جبرئیل و مکائیل و ملک الموت و اسرافیل علیهم السلام است که تدبیر امور دینا می‌کند. جبرئیل علیه السلام موکل به بادها و لشکریان خدادست. و

۱- طباطبائی، محمد حسین، المیزان ج ۲۰ ص ۱۸۲

۲- سوره نازعات آیه ۵

مکائیل موکل به باران و روئیدنی هاست و ملک الموت موکل به قبص ارواح و سرانجام اسرافیل که بر آنها فرمان خدارا نازل می‌کند.^۱

و نیز می‌فرماید: «وَالْمُرْسَلَاتِ عَرْفًا فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا»^۲

قسم به رسولانی که از پی هم فرستاده شده‌اند. قسم به فرشتگانی که به سرعت تندباد به انجام حکم حق می‌شتابند. یکی از تکالیف و وظایف فرشتگان واسطه در نزول وحی است چنانکه قرآن کریم می‌فرماید: «نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذَرِينَ»^۳ روح الامین آن را به قلب تو نازل کرد تا از انذار کنندگان باشی. نیز فرمود:

«وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكُلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يَرْسَلُ رَسُولًا فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حِكْمَةٍ»
برای هیچ بشری ممکن نیست که خدا با او سخنی گوید، جز از را، وحی یا از پشت پرده و حجاب یا فرستاده‌ای بفرستد پس به اذن او هر چه بخواهد وحی کند. آری او بلند مرتبه سنجیده کار است.^۴

۱ - طبرسی، فضل بن حسن، مجمع البیان فی تفسیر القرآن ج ۱۰ ص ۲۵۴

۲ - سوره مرسلات آیه ۲

۳ - سوره شعرا آیه ۱۹۴

۴ - سوره شوری آیه ۵۱

بخش اول: کلیات ۳۹

همچنین قرآن کریم می‌فرماید: «لیلة القدر خیر من الف شهر تنزل الملائكة و الروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هی حتی مطلع الفجر^۱.»

شب قدر بهتر از هزار ماه است. فرشتگان و «روح» در آن شب به اذن پروردگارشان برای «تقدیر هر کاری نازل می‌شوند. شبی است سرشار از سلامت «و برکت و رحمت» تا طلوع سپیده.

سوره‌ی مبارکه (قدر) نزول فرشتگان را بخوبی تبیین می‌کند. در این سوره‌ی مبارکه از شب قدر و ویژگی آن سخن گفته است. از ویژگی‌های بارز شب قدر همان نزول فرشتگان در آن شب است و نزول فرشته، اختصاص به شب قدر ندارد، بلکه آنان جهت انجام مأموریت‌های محوله همواره در حال رفت و آمد به زمین هستند. آنچه که شب قدر را ممتاز می‌کند، نزول استثنایی و ویژه‌ی فرشتگان در آن شب است؛ زیرا ظاهر قرآن این است که تمام فرشتگان مربوط به کارهای زمین و اهل زمین در آن شب نازل می‌شوند. روح که همان جبرئیل یا فرشته‌ای بزرگتر از اوست نیز در آن شب نازل می‌شود. مأموریت همه‌ی این فرشتگان آن است که تمام امور مربوط

۴۰ بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی

به یک سال را در آن شب بر انسان کامل که امام معصوم عصر است
عرضه کنند.^۱

یک انسان دین باور افزون بر عوامل و نظام‌های طبیعی در جهان
معتقد است که یک رشته علل نامرئی و به تعبیر قرآن «المدبرات» و
به اصطلاح احادیث اسلامی «ملک» و «فرشته» در سرمازیر کردن
الطا ف و فیض‌های خداوند به این جهان نقش دارند.^۲

علامه طباطبائی می‌گوید: روح القدس خود فرشته‌ای است و چه
بسیار مومن را تأیید می‌کند و خطورات نیک و بد نیز همان سخن
فرشته یا شیطان است که بر قلب ما خطور می‌کند.^۳

فرشتگان در کلام نورانی معصومان

در باره‌ی نقش فرشتگان در حدیث شریف چنین آمده است: «قال
رسول الله ﷺ «من سلک طریقاً یطلب فیه علماء سلک الله به طریقاً
الى الجنة و ان الملائكة لتفضع اجنبتها لطالب العلم رضا به.»^۴

۱ - جوادی املی، عبدالله، ادب فنای مقربان ج ۱ ص ۱۲۹

۲ - سبحانی، جعفر، سرنوشت از دیدگاه علم و فلسفه ص ۲۰۰

۳ - طباطبائی محمد حسین، رسالت التوحید ص ۱۷۴

۴ - کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی ج ۱ ص ۴۲

بخش اول: کلیات ۴۱

رسول خدا عَزَّوَجَلَّ فرمودند: کسی که در مسیر طلب دانش حرکت کند خداوند او را به راهی به سوی بهشت هدایت می‌کند و فرشتگان بالهای خویش را برای دانشجو پهن می‌کنند.

معروفی به امام رضا عَلَيْهِ السَّلَامُ نوشته قربانت گردم، چه فرقی بین رسول و نبی و امام است؟

«فكتب او قال: الفرق بين الرسول والنبي والامام ان الرسول الذى ينزل عليه جبرئيل فيراه ويسمع كلامه وينزل عليه الوحي وربما رأى فى منا مه نحو رؤيا ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَامُ والنبي ربما سمع الكلام وربما رأى الشخص ولم يسمع والامام هو الذى يسمع الكلام ولا يرى الشخص.^۱»

آن حضرت در پاسخ نوشتند یا فرمودند: فرق میان رسول نبی و امام این است که رسول جبرئیل بر او نازل می‌شود و او را می‌بیند و سخشن را می‌شنود و بر او وحی نازل می‌شود. گاهی هم در خواب می‌بیند، همانند خواب دیدن ابراهیم که دستور بریدن سر اسماعیل را در خواب دید و نبی گاهی سخن جبرئیل را می‌شنود و گاهی شخص او را می‌بیند و سخشن را نمی‌شنود؛ اما امام سخن را می‌شنود، ولی شخص را نمی‌بیند. چنانکه روشن است هدف از نقل این حدیث

شريف اين نیست که فرق میان رسول، نبی و امام بیان گردد هر چند این فرق نیز خود به خود آشکار می شود، بلکه هدف آن است که خواننده ارجمند به این نکته پی بيرد که فرشته در فرآيند نزول وحی چه نقشی دارد و اساساً به عنوان واسطه فيض خداوند موثر است و در اين فرآيند رسول نه تنها جبرئيل را می بیند بلکه صدای او را نیز می شنود. ولی نبی گاهی جبرئيل و فرشته را می بیند و گاهی سخن او را می شنود؛ اما امام تنها سخن او را می شنود.

بخش دوم:

ولایت تکوینی

امام زمان عَلِيُّ الْقَانِقُ فِي حَلَقَةِ شَيْخِ

فصل اول:

امام زمان عجل الله تعالیٰ فی فتح الہبیت رابطہ

میان خالق و مخلوق

امام زمان ع معدن رحمت

یکی از پرسش‌هایی که از زمان پیامبر اسلام همواره مطرح بوده، این است که مردم چگونه از امام غایب^۱ بهره‌مند می‌شوند. این سؤال را حضرات معصومان و به ویژه خود امام عصر ع پاسخ داده‌اند. از طرح این پرسش می‌توان دریافت که پرسشگران در اقسام مختلف به همه ابعاد شخصیتی وجودی حجت‌های الهی و امامان معصوم معرفت کامل نداشته‌اند. البته این سؤال در زمان مانیز همچنان در میان اقسام گوناگون مردم اعم از سالخوردهای، جوانان دانش آموزان و دانشجویان بلکه برخی از اساتید مطرح است. شاید جالب باشد، خاطره‌ای را در این‌باره نقل کنم. در یکی از شب‌ها که اتفاقاً شب ولادت با سعادت امام علی النقی علیه السلام بود، در یکی از شهرها در استاد سرا به مناسبت میلاد آن امام همام حدیثی خواندم. در آن جلسه برخی از اساتید دانشگاه حضور داشتند که یکی از آنان سال‌ها در امریکا تحصیل کرده و اکنون از اساتید برجسته یکی از دانشگاه‌های ایران است. او تقریباً دوران سالخوردگی را تجربه می‌کرد، ایشان در آن مجلس گفتگو، این عقیده را اظهار داشت که درباره‌ی انسان و

۱ - روشن است که رابطه‌ی بین جهان مادی و الهی بودن حضرت اختصاص به زمان غیبت آن حضرت ندارد.

شخصیت و جایگاه وجودی آن می‌توان گفت ممکن است، پس از صدها یا هزاران سال با توجه به پیشرفت علم و تکنولوژی انسان‌هایی بیایند که مقام و جایگاهشان از امام معصوم بالاتر باشد؛ یعنی اگر این مسئله را یک امر عادی و معمولی ندانیم می‌توانیم آن را به عنوان یک استئنا بپذیریم. حقیر در آن مجلس به فضل الهی به پاسخ آن استاد بزرگوار پرداخته و حقیقت را برای وی روشن کردم. پرسش آن استاد محترم نشان می‌دهد که با توجه به تحمل رنج‌های فراوان برای تحصیل و ترقی انسانی، هنوز برخی از پرشتهای معرفتی در زوایای ذهن او و دیگران وجود دارد که باید پاسخ داده شود. از این‌رو لازم است به این نکته توجه کنیم که حجت‌های الهی افزون بر نقش تشریعی دارای جایگاه و نقش تکوینی در جهان هستی‌اند. در این بخش نخست به نقش تکوینی پیامبر گرامی اسلام و امامان معصوم علیهم السلام پرداخته، سپس درباره آن یگانه‌ی هستی و یادگار ماندگار اهل بیت عصمت و طهارت سخن خواهم گفت. از روایات معصومان علیهم السلام و آثار گوناگون دانشمندان عرفان، فلسفه و کلام می‌توان دریافت که وجود جهان هستی به وجود حجت الهی بستگی دارد و در هر عصری وجود حجت‌های الهی باعث ثبات و آرامش جهان است و اگر حجت‌های الهی در جهان نباشند رابطه‌ی بین عالم

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان علیه السلام ۴۹.....

مادی و جهان آفرینش قطع می شود در آن صورت خیرات و برکات نازل نشده و اساساً جهان هستی دچار ظلمت و تاریکی گشته و جهانیان نمی توانند از مواهب الهی بهره گیرند. «وابستگی سایر ممکنات به وجود امام و چگونگی آن و مسائل مشابه آن را دانشمندان و علمای حکمت و عرفان با دلایل عقلی و فلسفی و عرفانی اثبات کرده‌اند؛ چنانکه به وسیله‌ی وحی و اخبار و آثار کسانی که با علم غیبت در ارتباطند و از غیب نیز خبر می‌دهند ثابت است بر حسب روایاتی که در تفسیر بعضی از آیات قرآن مجید وارد شده، همچنین روایاتی که مستقلأ روایت شده وابستگی جهان به وجود امام ثابت و مسلم است^۱» بنابراین حجت‌های الهی و امامان معصوم از یک سو با خدا و از سوی دیگر با سایر موجودات رابطه دارند؛ یعنی آنان همانند گیرنده‌ای دقیق و امین فیوضات و موهب الهی را از خداوند متعال دریافت می‌کنند و به سایر موجودات جهان هستی می‌رسانند. به همین جهت می‌گوییم آنان واسطه‌ی فیض خدا هستند. فیوضات و الطاف و موهب الهی در تمام جهان و در هر زمان و مکان به هر موجودی می‌رسد به برکت وساطت این بندگان بزرگزیده‌ی الهی است. نکته اساسی این است که فیوضات الهی در

۱ - طاهری، حبیب الله، سیماه آفتاب ص ۹

۵. بقیة الله فی العالی الکریم فروغ حیاب بخش هستی

صورتی می‌توانند به مرحله‌ی کمال بررسند که از مجرای حجت‌های الهی عبور کنند. تنها عبور از این مسیر است که فیوضات الهی را تا سرحد قابلیت استفاده می‌رساند. اینکه درباره‌ی امامان معصوم در زیارت جامعه کبیره به معدن رحمت تعبیر شده دارای اسراری است. یکی از اسرار آن وجود ثبات و استقرار رحمت در وجود آن بندگان خاص و ذوات مقدس است. یکی دیگر از اسرار آن، این است که تكون معدن و تحقق آن به قابلیت و استعداد ماده‌ی اولی و از سویی به قابلیت و پذیرش محل و جایگاه، بستگی دارد. از این‌رو وقتی به طلای گرانبها نظری می‌افکنیم به این راز بی می‌بریم که نه هر خاکی می‌تواند به طلا تبدیل شود و نه هر مکانی می‌تواند طلاساز باشد؛ بلکه خاکی ویژه لازم است که در مکانی مخصوص قرار گیرد تا بعد از تحقق و وجود بقیه شرایط به طلا یا سایر مواد معدنی گرانبها تبدیل شود.

سالها باید که تا یک سنگ اصلی زآفتاب

لعل گردد در بدخشان یا عقیق اندر یمن
بر این اساس رحمت‌های خداوندی نیز باید از مجراء و کانال و محل خاص؛ یعنی ائمه اطهار بگذرد تا قابلیت بهره‌مندی بیابد. ولی اگر از مجرای آنها عبور نکند هیچگاه این قابلیت را پیدا نخواهد کرد،

هرچند که عبور کردن از غیر مجرای خاص عادتاً محال است. این مقام و مرتبه برای امام ثابت است. امام خلیفه‌ی خدا، حجت و مجرای فیض او، فرمانده فرشتگان و تنظیم کننده‌ی روابط اسماء حسنای الهی است به گونه‌ای که به برکت وجود او باران می‌بارد، آسمان پا بر جاست، همه موجودات حتی کافران و دشمنان خدا و رسول و دشمن امامان روزی می‌خورند.^۱ بی‌تردید جهان هستی و نظام عالم لحظه‌ای نمی‌تواند از وجود او بی‌نیاز باشد. اگر کسی چگونگی حکمت خداوند را در خلق جهان هستی بداند یقین پیدا می‌کند که به طور مسلم برخی از آفریدگان خداوند تعالی اولین مخلوقات و نزدیکترین به او و واسطه‌ی فیض قدس او هستند.^۲ «اساساً امام در کائنات به منزله مدار و هسته‌ی مرکزی است که تکوینی حرکات متحرک و اوضاع کائنات و بقای ثوابت و سیارات - از اتم‌ها تا منظومه‌ها و کهکشان‌ها - ارتباط به وجود او دارد و خواست و اراده‌ی خدا به این تعلق گرفته است که امام محور عالم امکان و قلب آن باشد و بقای همه مرتبط به او باشد چنانکه بقای انسان و اعضاء و جوارح او ارتباط به قلب و کار آن داده است و چنانکه بقا و کار یک

۱- جوادی آملی، عبدالله، ادب فنای مقربان ج ۱ ص ۱۷۳

۲- ملکی تبریزی، میرزا جواد آقا، المراقبات ص ۲۴۴

ماشین و دستگاه را سازنده‌ی آن به اجزای مهم آن ارتباط می‌دهد.^۱ جالب است به این نکته نیز توجه کنیم که وحی الهی که مخصوص بندگان برگزیده الهی است و خداوند تعالی از طریق وحی معارف الهی و تکالیف و وظایف بندگان را بیان می‌کند در نزول وحی به پیامبران پیشین امامان معصوم نقش دارند، از جمله‌ی «لا یهتدی هادِ إلَّا بِهَا هُم» استفاده می‌شود که هدایت امت‌های پیشین نیز به خاطر پیروی و اطاعت از امامان معصوم بوده و اگر نور وجود آنها وساطت نمی‌کرد پیامبران سابق و قبل از پیامبر گرامی اسلام از فیض وحی محروم و بی‌بهره می‌شدند.^۲

بنابراین امامان معصوم و حجت‌های الهی یکی پس از دیگری دارای مقام ولایت مطلقه هستند و مقام ولایت مطلقه را خداوند تعالی واسطه‌ی فیض و افاضه برای نزول موهب و عطایای خود قرار داده است و نزول فیض‌ها و برکات‌الهی بر همه موجودات، و بر انسان‌ها و همچنین صعود همه موجودات و انسان‌ها به سوی پروردگار از طریق مقام ولایت مطلقه و به وساطت آنان است. چرا که «حامل ولایت مطلقه، خلیفه اعظم حق است و اوست قطب اقطاب، انسان کبیر، و آدم

۱ - صافی گلپایگانی، لطف الله، امامت و مهدویت ص ۶۲

۲ - جوادی آملی، عبدالله ادب فنای مقربان ج ۱ ص ۲۱۰

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه ۵۳.....

حقیقی که مسجد ملائکه است. و اوست مخلوق اول، و از او در مجالی مختلف به «قلم اعلیٰ»، «عقل» و «روح اعظم» تعبیر آورده می‌شود حامل ولایت مطلقه را عقول جزئیه، آنچنان که هست نمی‌توانند بشناسند؛ و صاحبان کشف بالا هم هر کدام به اندازه‌ی خود می‌توانند بشناسند، یعنی بسیار جزئی و نه آنچنان که باید. رسول اکرم و سایر معصومین از جمله حضرت بقیة الله الاعظم عجل الله تعالیٰ فرجه صاحبان ولایت مطلق و حاملان آن هستند. حضرت بقیة الله عجل الله تعالیٰ فرجه ولی زمان و حجت عصر است، و واسطه نزول فیض از حق و صعود خلق به سوی حق می‌باشد.^۱

چگونگی بهره‌مندی از امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه در زمان خیبت

با توجه به مطالب پیش گفته روشن شد که امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف نیز همانند سایر امامان معصوم علیهم السلام معدن رحمت، ولی نعمت مجرای خیرات و برکات و سبب اینمی اهل زمین و منشأ نزول فیوضات و سرچشمہ آب زندگانی و حیات عقلانی برای بشریت است.

۱ - شجاعی، محمد، مقالات ج ۲ ص ۱۱۲-۱۱۳
پوشیده نیست که این وساطت فیض در سلسله‌ی طولی است.

بی تردید در هر زمانی یکی از امامان معصوم به شایستگی این نقش را ایفا می کردند و اینک که امام زمان ﷺ در پشت پرده غیبت به سر می برند، این نقش چگونه اجرا می شود؟ در پاسخ باید گفت: ایفای نقش تکوینی آن حضرت بستگی به ظهر ندارد. هر چند فراغ و عدم ملاقات و رؤیت او خود غم و دردی جانکاه است؛ ولی آنچه مربوط به جایگاه وجودی و تکوینی او است، حضور و غیبت در آن تفاوتی نمی کند. چنانکه خود او خویشتن را در زمان غیبت به خورشید پشت ابر تشبيه کرده است که هر چند خورشید در مدتی در پشت ابر پنهان باشد از انجام رسالت او چیزی نصی کاهد. چرا که امام زمان ﷺ واسطه و رابطه‌ی بین جهان مادی و دستگاه آفرینش است.

امام زمان ﷺ درباره‌ی بهره‌مندی موجودات و به ویژه انسان‌ها در زمان غیبت می فرماید: «اما وَجْهُ الِّإِنْتِفَاعِ بِيْ فِي غَيْبَتِي فَكَا الِّإِنْتِفَاعُ بِالشَّمْسِ إِذَا غَيَّبَتْهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابِ»^۱

۱ - شیخ طوسی، الغیبة ص ۲۹۲

احمد بن علی، طبرسی، احتجاج ج ۲ ص ۵۴۵

شایسته است به این نکته توجه شود که اصل غیبت و طولانی شدن آن به خاطر این نیست که فیض آماده و مهیا نیست؛ بلکه فیض هم در بعد ولایت تکوینی و هم در بعد ولایت تشریعی مهیا است. لکن این ماییم که شرایط و قابلیت لازم را برای حضور و ظهر و قیام آن حضرت پیدا نکرده‌ایم.

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان عجل بالرحمه اللهم لا يزد ۵۵.....

اما چگونگی بهره‌مندی از من در زمان غیبتم، همانند استفاده از خورشید است هنگامی که ابرها آن را از دیدگان پنهان می‌کند. حضرت وجود خود را به خورشید تشبيه کرده است. چنانکه خورشید منشأ حیات موجودات و سبب گرمی و حرارت و نور و حرکت و بالندگی است و با نبود آن ادامه حیات برای موجودات غیر ممکن می‌شود. حیات طبیعی و معنوی جهانیان به وجود امام زمان عجل بالرحمه اللهم لا يزد و بقای آن به بقای آن حضرت وابسته است، چنانکه در روایات اسلامی وارد شده است که امامان معصوم عليهم السلام اهداف غایی ایجاد مخلوقات‌اند. همان‌گونه که خورشید واسطه‌ی رشد تکامل و بالندگی موجودات است و از نور آن و حرارت آن جهان آباد است؛ امام نیز واسطه‌ی اعلا برای بهره‌مندی و فیض‌گیری موجودات است و فیض الهی، مانند نعمت هدایت و نعمت‌های دیگر به واسطه‌ی او به دیگران می‌رسد.

یکی از اندیشمندان می‌گوید «همه شنیده‌ایم که در روایت، حضرت مهدی عجل بالرحمه اللهم لا يزد به آفتاب پشت ابر تشبيه شده است. کار آفتاب در جهان ماده چیست؟ نور آفتاب مایه هر حرکتی در کره زمین است. می‌گویند، هر حرکتی که در کره زمین نمی‌شود به نور آفتاب مرتبط است. تمام مواد انرژی‌زا از نور آفتاب است. سدهایی

..... بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی ۵۶
می سازند و آبها را پشت آن جمع می کنند و با تونل هایی که در آن
می زنند، آب را جاری می کنند و برق را تولید می کنند و در سایه
برق، کارخانه ها کار می کنند. وقتی نگاه می کنیم، می بینیم حرکت آنها
به نور آفتاب است. آفتاب به دریاها می تابد و آبها بخار می شوند و
ابرها تشکیل می شوند و باران می بارد و اختلاف درجه حرارت پیدا
می شود بادها تولید می شوند و ابرها را حرکت می دهد و برق ایجاد
می شود. نور آفتاب سرچشمه همه زیبایی ها است! تمام گل های زیبا،
تمام بال و پرهای پرنده گان زیبا، تمام رنگ هایشان از تابش نور
آفتاب است. وقتی وجود مهدی به نور آفتاب تشییه می شود؛ یعنی
حسن و حرکت و زیبایی و جنبش و حیات، از ناحیه حضرت
مهدی ﷺ است. «

پاسخ یک پرسش

اکنون جای این پرسش است که چرا پیامبر گرامی اسلام، امام
سجاد و امام صادق علیهم السلام آن حضرت را به ماه رخ بر کشیده در پس
ابرها تشییه نکرده اند با اینکه می دانیم ماه نیز اثرات سازنده و بسیاری
همچون روشنگری و ایجاد جزر و مد دریاها در کره زمین دارد؟

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۵۷.....

پاسخ: خورشید در مقایسه با ماه دارای ویژگی‌ها و امتیازات فراوانی است که از آن جمله:

۱ - نور و روشنایی خورشید از خودش سرچشمه می‌گیرد در حالی که ماه از خودش نور ندارد؛ بلکه تمام نور خود را از کره آتشین؛ یعنی خورشید دریافت می‌کند.

۲ - پرتو خورشید، دارای فواید بسیاری است در حالی که پرتو ماه فوایدش به این اندازه نیست.

۳ - نقش خورشید در منظومه شمسی، نقش رهبری برجسته است اما ماه آن گونه نیست؛ چرا که ماه خود یکی از سیاره‌هایی است که در منظومه شمسی شناور است.^۱

امام زمان ع جان جهان

آن حضرت مرکز ثقل و محور اصلی عالم هستی است، چنانکه می‌دانیم در منظومه‌های شمسی نیروی شگرف جاذبه و گریز از مرکز قرار داده شده است. این نیرو در مرکز این مجموعه عظیم قرار داده شده است که هرچه بر گرد آن می‌چرخد همه را به سوی خود جذب می‌کند از سوی دیگر سیاره‌هایی که در حال گردشند بر آن هستند که

۱ - قزوینی، سید محمد کاظم، امام مهدی از ولادت تا ظهرور ص ۳۳۹-۳۴۰

با تمام قدرت از مرکز خویش برگزیند و دور شدند. آن جاست که به برکت این نیروی جاذبه و گردید از مرکز توازن و تعادل مورد نظرند بیرگر توانای این نظام شکرف تأمین حیات و بقای میلیون‌ها منظومه شمسی شناور در فضا تضمینی می‌گردد. بر این اساس عامل بقای این مجموعه، نظام شکرف حاکم بر آنها و گردش شکفت انگیزشان تنها نیروی جاذبه است، نیرویی که اگر لحظه‌ای نباشد؛ این نظام شکرف از هم می‌پاشد و این منظومه به هم ریخته و تمامی سیاره‌ها پراکنده گشته و با خروج از مدار برخورد می‌کنند.^۱ اکنون با این تشییه به خوبی روشن می‌شود که آن حضرت «جان جهان» است. او بقای جهان آفرینش را تأمین و تضمین کرده است. او با حقیقت نور خویش توازن و تعادل جهان شکفت آور پهناور را به ارمغان آورده است. بی‌تردید گلبافته‌های جهان، اتحاد و انسجام هستی از چشم‌هسار وجود آن آب زلال حیات و زندگانی سرچشمه گرفته و شکوفه‌های با طراوت عالم تنها به لطف بسی دریغ او بسوی خوش و سرزندگی یافته‌اند.

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۵۹

چنانکه در دعای توسل می‌گوییم: «یا سیدنا و مولانا إنا توجهنا و
استشفعنا و توسلنا بک الى الله و قدمناک بین يدی حاجتنا یا وجیها
عندالله شفع لنا عند الله^۱»

همچنین می‌خوانیم: «بِسْمِهِ رَزْقِ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَ الْأَرْضُ وَ
السَّمَاءُ^۲»

از برکت وجود او «یعنی حجت و نماینده الهی» مردم روزی
می‌خوردند و به خاطر هستی او آسمان و زمین برپاست. «ارتباط
وجود سایر ممکنات با وجود ولی و قطب جهان به حکم خیر صادق و
صدق؛ یعنی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و ائمه طاهرين علیهم السلام ثابت است اگرچه
ارتباط غیر ارادی باشد؛ مثل ارتباط منظومه شمسی با شمس و
اجزای اتم با هستهی مرکزی و هزاران هزار روابط تکوینی که در
عالی جماد نبات و حیوان و انسان و بین اعضا و اجزای آنها برقرار
است.^۳»

بی تردید انسان‌ها باید از طریق آن امام همام با خداوند تعالیٰ
رابطه برقرار کنند و از این مجرما به اهداف خویش دست یابند؛ چرا
که انسان‌های عادی هیچگاه این صلاحیت را ندارند که به ساحت

۱ - مفاتیح الجنان، دعای توسل

۲ - همان، دعای عدیله

۳ - صافی - لطف ۱. . وابستگی جهان به امام زمان ع ص ۲۰

۶۰ بقیة الله ﷺ فروع حیاب بخش هستی

حضرت حق بسیار بالا و پاک است و روی ما بشر در باطن امر بسیار ظلمانی و آلوده است و راهی جز این نیست مگر از طریق واسطه‌های فیض او با پرودگار متعال پیوند فرخزا برقرار کند.^۱ «وجود مقدس امام، غایت نوع و فرد کامل انسانیت و رابطه‌ی میان عالم مادی و عالم و ربوی است. اگر امام روی زمین نباشد نوع انسان منقرض خواهد شد. اگر امام نباشد خدا به حد کامل شناخته و عبادت نمی‌شود. اگر امام نباشد رابطه بین عالم مادی و دستگاه آفرینش منقطع می‌گردد. قلب مقدس امام به منزله‌ی ترانسفور موتوریست که برق کارخانه را به هزاران لامپ می‌رساند. اشراقات و افاضات عالم غیبی، اولاً بر آینه پاک قلب امام و به وسیله‌ی او بر دل‌های سایر افراد نازل می‌گردد. امام قلب عالم وجود و رهبر و مریسی نوع انسان است و معلوم است که حضور و غیبت او در تربیت این آثار تفاوتی ندارد.^۲» بر این اساس مبدأ افاضه قلب امام است. که به دلیل سیطره و تسلط بر باطن و ملکوت موجودات، به هر موجودی به اندازه‌ی زمینه و استعدادش برکات و فیوضات را افاضه می‌کند به همین جهت است که باید در جهان در هر زمانی امام زنده باشد و از آیه‌ی شریفه «یوم ندعوا کل اناس بامامهم» استفاده می‌شود که در هر زمانی امام

۱ - شجاعی، محمد، مقالات ج ۳ ص ۱۱۵

۲ - امینی، ابراهیم، دادگستر جهان ص ۱۵۴-۱۵۵

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع.....

موجودات و توسط و تک تک افراد بشر خوانده می‌شوند. مکتب انسان‌ساز تشیع اساس تعالی اسلام را بر مبنای امامت می‌داند در زمان رسول الله علیه السلام خود آن حضرت امام بوده است و توسط آن قلب بیدار به قلوب‌های امت معارف افاضه می‌گردد و سپس توسط امامان معصوم علیهم السلام یکی پس از دیگری تا حضرت «بقیة الاعظم علیهم السلام»

هر قلبی به اندازه ظرفیت وجودی خود اشباع می‌گردد.^۱

«لذا شیعه ولو در زمان غیبت به علت توجه کامل به مصدر خیرات و علوم از آن کانون علم و معرفت بهرمند می‌شود؛ گرچه بدون تردید حضور امام ارشاد بیشتر و فوائیدش به مقدار فراوانی زیادتر است، بخلاف غیرشیعه که دل آنها به این معدن ارتباطی ندارد، نفس آنها در خود متحیر و راهی به خروج از خود باز نمی‌نماید.»^۲

دیدگاه هنری کربن

پروفسور هنری کربن فیلسوف شرق‌شناس فرانسوی می‌گوید:

«به عقیده من مذهب تشیع تنها مذهبی است که رابطه هدایت الهی را میان خدا و خلق همیشه زنده نگه داشته و به طور مستمر و پیوسته ولایت را زنده و پا بر جا می‌گذارد. مذهب یهود، نبوت را که رابطه‌ی است واقعی میان خدا و علم انسانی، در حضرت کلیم ختم کرده و پس

۱ - حسینی تهرانی، سید محمد حسین، امام شناسی ج ۱، ۱۸۱-۱۸۲

۲ - همان ص ۱۸۲

۶۲ بقیه الله عزیز العالی فراغت فروغ حیاب بخش هستی

از آن به نبوت حضرت مسیح و حضرت محمد ﷺ اذعان ننموده و رابطه‌ی مزبور را قطع می‌کند و نیز مسیحیان در حضرت عیسیٰ علیه السلام متوقف شدند و اهل سنت از میان مسلمانان نیز در حضرت محمد ﷺ توقف نموده و باختتم نبوت در ایشان، دیگر رابطه‌ای میان خالق و خلق موجود نمی‌دانند.

تنها مذهب تشیع است که نبوت را با حضرت محمد ﷺ ختم شده می‌داند؛ ولی ولایت را که همان رابطه هدایت و تکمیل می‌باشد، بعد از آن حضرت و برای همیشه زنده می‌داند. رابطه‌ای از اتصال عالم انسانی به عالم الوهی حکایت می‌کند، به واسطه‌ی دعوت‌های دینی قبل از موسی و دعوت دینی موسی و عیسی و محمد ﷺ و بعد از حضرت محمد ﷺ به واسطه‌ی همین رابطه‌ی ولایت جانشین وی (به عقیده‌ی شیعه) زنده بوده و هست و خواهد بود و این حقیقتی هست زنده که هرگز نظر علمی نمی‌تواند آن را از خرافات شمرده و از لیست حقایق حذف نماید. به عقیده‌ی من، همه‌ی ادیان حق بوده و یک حقیقت زنده‌ای را دنبال می‌کنند و همه ادیان در اثبات وجود این حقیقت وجود این حقیقت زنده مشترک هستند.

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۶۳
آری تنها مذاهب تشیع است که به زندگی این حقیقت، لباس دوام
و استمرار پوشاننده است.^۱

«خلاصه رسیدن فیض پیاپی هستی و تحقق «مراحل افاضات
اشراقیه» به وجود ولی وابسته است، او چونان آینه‌ای تابان در برابر
مطلع انوار بی‌کران از لیت قرار می‌گیرد و فروع حیات بخش هستی را
بر جان کائنات - هم در مرحله‌ی تحقق و هم تداوم - منعکس
می‌سازد.^۲

به هر روی دو جریان بسیار اساسی و سرنوشت‌ساز به وجود
حجه و خلیفه‌ی الهی در زمین بستگی دارد. یکی سامان داشتن
کائنات ارضی و دیگری سامان یافتن اجتماعات بشری جریان نخست
به تداوم نظم و تکوین در جهان و جریان دوم به سامان یافتن زندگی
و حرکت انسان مربوط است به بیان دیگر جریان اول به ولایت
تکوینی و جریان دوم به ولایت تشریعی مربوط است، روشن است
که جریان نخست؛ اصل و مقدم است. اگر در زمان‌هایی جریان دوم
قابل اجرا و پیاده نبود، بی‌گمان جریان نخست جاری و بر جای استوار
خواهد بود.^۳

۱ - ظهور شیعه، مجموعه مصاحبه استاد علامه طباطبائی و پروفسور هنری کرین
ص ۷، معارف اسلامی ۱۳۱ ص ۲

۲ - حکیمی، محمد رضا، خورشید مغرب ص ۱۸۶

۳ - همان ص ۱۸۸-۱۸۹

سخنان نورانی معصومان

اینک به برخی از روایاتی که در این باره وارد شده است نظری می‌افکریم.

۱- علی علیله می‌فرماید:

اللهم بلى لاتخلوا الارض من قائم الله بحجة، اما ظاهراً مشهوراً و
اما خائفاً مغموراً لئلا تبطل حجج الله و بيناته...»^۱

بار خدایا! البته چنین است که زمین از حجت تهی نخواهد ماند،
چه آشکار باشد و نشناخته و چه «بنا به علت‌ها و حکمت‌ها» نگران از
ستمگران و پنهان تا حجت‌های الهی و بنیات او از بین نرفته و باطل نشود.

امیر مومنان علیله در جای دیگر می‌فرماید: «... فانا صنایع رینا و
الناس بعد صنائع لنا»^۲ همین سخن را فرزند گرامی آن حضرت یعنی
حضرت مهدی علیله فرموده است:

«نحن صنایع رینا و الخلق بعد صنائعنا»^۳

ما دست پروردگان بی‌واسطه خداوند و مردم تربیت شده و دست
پروردگاری ما هستند. از این سخن به روشنی استفاده می‌شود که امامان
معصوم واسطه‌ی فیض حق هستند.

آن حضرت در حدیثی دیگری درباره‌ی نقش موثر امامان
معصوم علیله می‌فرماید: «... فانهم يسألون الله فيخلق و يسألونه فيرزق

۱ - نهج البلاغه ص ۱۱۵۸

۲ - همان ص ۸۹۴ نامه ۲۸

۳ - طبرسی، احمد بن علی، احتجاج ج ۲ ص ۵۳۶

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع.....
ایجاباً لمسألتهم و إعظاماً لحقهم.^۱ «ائمه علیهم السلام از خداوند درخواست
می‌کنند خداوند تعالیٰ خلق می‌کند. از خدا طلب روزی می‌کنند، خدا
هم روزی می‌دهد. برای این که خواسته‌ی آنان را احابت و شان و
مقام آنان را عظیم گرداند.

در زیارت جامعه کبیره می‌خوانیم: «وَإِنْتَمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهَدَاةُ
الْأَبْرَارِ وَحجَّاجُ الْجَبَارِ بِكُمْ فَتْحُ اللَّهِ وَبِكُمْ يَخْتَمُ وَبِكُمْ يَنْزَلُ الْغَيْثُ وَ
بِكُمْ يَمْسِكُ السَّمَاوَاتُ أَنْ تَقْعُ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِأَذْنِهِ وَبِكُمْ يَنْفَسُ الْهَمُ وَ
يَكْشِفُ الضُّرُّ وَعِنْكُمْ مَا نَزَّلْتُ بِهِ رَسْلَهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ^۲»
و شما روشنی قلب نیکان و هدایت کننده‌ی خوبان و حجت‌های
خداوند مقتدر. خداوند به شما آغاز کرد و به شما به پایان می‌برد. و
به سبب شما است که باران نازل می‌کند و آسمان از فرو افتادن بر
روی زمین مگر به اذن و اجازه خداوند حفظ کند. به سبب شما غم و
اندوه را می‌برد. و رنجها و سخن‌ها را بگشاید و آنچه رسولان حق و
برای آن ملائکه فرد آمدند نزد شماست.

امام رضا علیه السلام می‌فرماید: «الإمام السحاب الماطر والغيث الهاطل
والشمس المضيئة والسماء الظليلة والارض البسيطة والعين الغزيرة
والروضة^۳» امام ابری است بارنده، بارانی است شتابنده، خورشیدی

۱- همان ص ۵۴۶

۲- طوسی، ابی جعفر محمد بن حسن، تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۰۷؛ مفاتیح الجنان،
زیارت جامعه کبیره

۳- کلینی محمد بن یعقوب، اصول کافی ج ۱ ص ۲۸۶

۶۶ بقیة الله فروع حیاب بخش هستی
است فروزنده، سقفی است سایه دهنده، زمینی است گسترده چشمهای
است جوشنده و برکه و گلستان است.»

امام زین العابدین علیه السلام می فرماید: «نحن ائمه المسلمين و حجج الله
علی العالمین و سادات المؤمنین و قادة الغر المحجلین و موالي
المسلمین و نحن امان لاهل الارض كما ان النجوم امان لاهل السماء و
بنا يمسک أن تقع علی الارض إلا باذنه و بنا ينزل الغيث و تنشر
الرحمة و تخرج برکات الارض ولو لا ما علی الارض منا لساخت باهلها»^۱

ما پیشوای مسلمانان و حجت‌های الهی بر جهانیان سادات و سرور
مؤمنان و رهبر نیکان و صاحب اختیار مسلمین هستیم ما سبب ایمنی
اهل زمین هستیم؛ چنانکه ستارگان امان اهل آسمان‌اند. به واسطه‌ی
ماست که آسمان بر زمین فرود نمی‌آید، مگر زمانی که خدا بخواهد،
به واسطه‌ی ماست که باران رحمت حق نازل و برکات زمین خارج
می‌شود. اگر ما روی زمین نبودیم زمین اهلش را فرو می‌برد.

امام باقر علیه السلام می فرماید: «لو أن الإمام رفع من الأرض ساعة
لساخت باهلها و ماجت كما يموج البحر باهلها»^۲

اگر امام ساعتی «لحظه‌ای» از زمین برداشته شود اهلش را در
خود فرو می‌برد و آنچنان به شدت متلاطم می‌شود که دریای طوفانی
متلاطم می‌گردد.

۱ - طبرسی، احمد بن علی، احتجاج ج ۲ ص ۱۵۱

۲ - کلینی محمد بن یعقوب اصول کافی ج ۱ ص ۱۷۰

فصل دوم:

امام زمان عجل بالرقاء فتح كل شر واسطه

فیض معنوی

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۶۹

امام زمان ع واسطه هدایت جهانیان هدایت، اساسی‌ترین و سرنوشت‌سازترین حقیقت جهان هستی است. چرا که همه موجودات عالم به ویژه انسان به وسیله‌ی هدایت یافتن به کمال نهایی خویش مایل می‌شوند. پوشیده نیست که در عالم هر موجودی به تناسب جایگاه و جودی و جوانی خویش از هدایت برخوردار است؛ چرا که «جهان ما جهانی هدف‌دار است؛ یعنی در درون موجودات کششی به سوی هدف کمالی‌شان موجود است و هدف‌داری همان هدایت الهی است.^۱» بی‌تردد هدایت از سوی خداوند صورت می‌گیرد و اوست که همه چیز و همه کس را هدایت می‌کند. چنانکه در قرآن کریم آمده است: «قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه ثم هدى^۲» موسی گفت: پروردگار من کسی است که به هر موجودی حلقت لازمه‌اش را دارد و سپس هدایتش کرد. نیز آمده است: «ان علينا للهدي^۳». بر ماست که انسان را هدایت کنیم.

بی‌گمان هدایت یکی از امور معنوی است که توسط امامان معصوم علیهم السلام به ویژه امام زمان ع تحقق می‌یابد و هدایت دارای دو معناست که یکی همان نشان دادن راه و ارائه طریق و دیگری

۱ - مطهری، مرتضی، مقدمه ای بر جهان بینی اسلامی ص ۱۴۲

۲ - سوره‌ی طه، آیه‌ی ۵۰

۳ - سوره‌ی لیل، آیه ۱۲

۷۰ بقیة الله عَزَّلَهُ الْعَالَمُونَ فروغ حیاب بخش هستی

ایصال و رساندن به واقع و حق است. ارائه طریق از هر کسی می‌تواند صورت بگیرد. چه امام باشد یا غیر امام، چه خود ذاتا راه یافته باشد یا هدایت به غیر پیدا کرده یا حتی خود هدایت نیافته و گمراه باشد. ولی ایصال به متن واقع و کمال هر موجود تنها اختصاص به هدایت شدگان به سوی حق دارد؛ یعنی امامت قوه‌ای الهی است که به آن بر نفوس و ملکوت موجود است سیطره و تسلط دارد و با وجود این نیز و تمام ارواح و نفوس در حضور ولایت قرار می‌گیرد. در نزد افرادی که به مرحله‌ی امامت نرسیده‌اند ممکن است بسیاری از اعمال و اقوال در اثر تقوی و عبادت و مخالفت با هوای نفس با اندازه‌ای روشن شود، ولی اینها هیچگاه سیطره کلی به تمام ارواح و نفوس ندارند. لذا هدایت آنان هر یک را به نوبه و به قدر ظرفیت به جد کمال خود نخواهد بود. ولی در امام، چشم قلب به اندازه‌ای قوی و تیزبین شده است که چیزی از مملکوت در هیچ زمان مکانی از او

پوشیده نیست.^۱

از این‌رو آشکار می‌شود که «نور وجود و علم و هدایت به وسیله‌ی مهدی عَزَّلَهُ الْعَالَمُونَ» به خلق می‌رسد، زیرا به احادیث بسیار ثابت شده است که محمد و آل محمد عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عل غایی ایجاد خلقتند. بنابراین

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۷۱

اگر آنان نبودند، نور وجود و تحقق به دیگران نمی‌رسید. معارف واقعی و حقایق راستین نیز، به برکت آنان و توسل جستن به ایشان به مردم افاضه می‌شود. همچنین بلاها و گرفتاریها به فیض آنان برطرف می‌گردد.» اساساً وجود امام در حق بندگان الهی لطف است. زیرا لطف چیزی است؛ که انسان‌های مکلف با وجود آن به انجام طاعت نزدیک‌تر و از ارتکاب معصیت دورتر خواهند بود.^۱ بدین روی از این طریق فیض بی‌کران الهی به مردم خواهد رسید؛ یعنی امام زمان ع واسطه فیض حق تعالی در رشد و ترقی معنوی انسان‌ها می‌باشد.

پاسخ یک پرسش

«اما میه به غیبت امام اعتقاد دارد و وجه غیبت را این می‌داند که مکلفان به وظایف خود نسبت به امام که اطاعت و انقیاد از او و نصرت و یاری دادن اوست، عمل نکردند، بلکه در صدد قتل وی برآمدند. از طرفی لطف بودن امام، مشروط به این است که امام در میان مردم حضور داشته و دسترسی به او امکان‌پذیر باشد. بنابراین در

۱ - محقق طوسی، کشف المراد ص ۳۶۲، قواعد العقائد، ص ۸۲؛ علامه حلی، باب حادی عشر ص ۶۷

۷۲ بقیة الله ﷺ فروغ حیاب بخش هستی

عصر غیبت لطف بودن امام تحقق نخواهد پذیرفت... بنابراین غیبت

امام با لطف بودن امامت سازگاری ندارد؟»

پاسخ: ما در فصل پیش درباره‌ی تأثیر و نقش امام زمان ﷺ در زمان غیبت به طور مسبوط سخن گفتم و اکنون تنها اشاره‌ای به آن می‌کنیم. «چنین نیست که وجود امام هر چند غایب، به هیچ وجه در حق مکلفان لطف نباشد، زیرا اعتقاد به این که امام اگر چه غایب است، ولی از گفتار و رفتار مردم آگاه است و اصولاً غیبت او به این صورت نیست که در نقطه‌ای دور از مردم زندگی کند و از مردم به کلی بی خبر باشد، میتواند نقش مؤثر در گرایش انسان‌ها به سوی فضیلت و معنویت و دوری از تباہی و معصیت داشته باشد پس وجود او به خودی خود لطف در حق مکلفان است، هرچند تصرف او در امور و رهبری دینی و سیاسی او، در فرض حضور لطف دیگری است. محروم شدن از این لطف، ناشی از سوء رفتار مردم است به امام یا

خداوند متعالی باز نمی‌گردد.^۱

۱ - فصل نامه علمی - تخصصی انتظار نور، شماره ۵ ص ۱۲۵، سبحانی، جعفر،
المحاضرات فی الالهیات، ص ۵۶۹

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۷۳.....

محقق طوسی گفته است: « وجوده لطف و تصرفه لطف آخر و عدمه منا»^۱ جود امام لطف است و تصرف او در امور لطف دیگری است و غیبت و عدم حضور او به خاطر سوء رفتار ما انسانها است. از سویی مناظره هشام بی حکم با دانشمند شامی نیز بیانگر نقش و فائده معنوی امام است. «هشام بی حکم متکلم بی نظیر عصر خود در مناظره‌های که با پیشوای معتزله در بصره یعنی عمرو بن عبید معتزلی انجام داد، به فایده معنوی وجود امام به گونه‌ای دلپذیر اشاره نموده است»^۲.

با نقل متن مناظره، نقش معنوی و اساسی امام علی^{علیه السلام} آشکار خواهد شد.

هشام: آیا چشم داری؟ عمرو: بلى. با آن چه می‌کنی؟ رنگ‌هارا می‌بینم. گوش داری؟ آری. با آن چه کار می‌کنی؟ با آن صدایها را می‌شنوم. بینی داری؟ آری. با آن چه می‌کنی؟ با آن بوها را استشمام می‌کنم.

وی سپس از وجود حواس دیگر، مانند ذائقه و لامسه... و نقش آنها در وجود انسان پرسید و از عمرو بن عبید پاسخ‌های صحیح

۱ - محقق طوسی، کشف المرد. ص ۳۶۲

۲ - سبحانی، جعفر، الهیات و معارف اسلامی ص ۳۸۳

شند. سپس افزود: قلب (عقل) هم داری؟ وی پاسخ گفت: دارم هشام
گفت نقش قلب در انسان چیست؟ وی گفت به وسیله‌ی آن آنچه بسر
اعضای بدنم می‌گذرد تمیز می‌دهم. هشام افزود نقش دیگر آن
چیست؟ عمر و گفت: هرگاه یکی از حواس در ادرائی خود خطأ کند و
یا تردید نماید، به قلب (عقل) رجوع می‌کند و تردید او را از بین
می‌برد. در این موقع هشام نتیجه گرفت خداوندی که برای رفع تردید
حس و اعضای من چنین پناهگاهی را آفریده است آیا ممکن است
جامعه انسانی را به حال خود واگذارد و امامی برای آنان تعیین نکند
که شک و تردید و حیرت و خطای آنها را بر طرف نماید.^۱

فیض محنوی در زیارت جامعه کبره

در زیارت جامعه کبیره امامان معصوم علیهم السلام پعنوان «قادة الامم» معرفی شده‌اند که به معنای رهبران امت است قیادت شامل هرگونه رهبری مادی و معنوی می‌شود. از آنجا که «امم» نیز عام است و امتهای گوناگون را دربر می‌گیرد؛ از این‌رو می‌توان گفت هر امتی در هر زمان و مکانی از فیض مادی با معنوی بهره‌مند شد از برکت وجودی ائمه اطهار علیهم السلام است. بنابراین مهمترین فیض الهی که نظر

اصلی این جمله زیارت به آن است. جزو فیوضات معنوی شمرده می‌شود، فیض هدایت، پیدا کردن مسیر حرکت الهی است. سهم ائمه اطهار علیہما السلام در هدایت جوامع بشری به صراط مستقیم در مرحله وساطت در نزول وحی، تلاش برای ابلاغ و تبیین متن وحی، پیکار برای اجرای آن و سایر مراحل، برای هیچکس قابل انکار نیست.^۱ بی‌گمان در جای جای این زیارت شریف وساطت ائمه اطهار علیہما السلام و نعمت‌های معنوی مورد تأکید قرار گرفته است؛ مانند: موضع الرسالة، مختلف الملائكة، مهبط الوحی، خزان العلم، ابواب الايمان، محال معرفة الله، معدن حکمة الله، حفظة سر الله، حملة كتاب الله، المطهرين لامر الله و نهیه...»^۲ جایگاه رسالت، مرکز رفت و آمد فرشتگان، محل نزول و فرود وحی، گنجینه‌های دانش، دروازه‌های ایمن، جایگاه‌های شناخت خدا، معدن‌های حکمت خدا، حافظان راز خدا، حاملان کتاب خدا، آشکار کنندگان امر و نهی الهی.

چنان‌که در همین زیارت شریف به او صافی همچون «بقیة الله و خیرته و حزبه و عبیة علمه و حجته و صراطه و نوره و برهانه...»

۱ - جوادی آملی، عبدالله، ادب فنای مقربان ج ۱ ص ۲۰۶-۲۱۲

۲ - طوسی، ابی جعفر محمد بن حسن، تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۰۷؛ مفاتیح الجنان، زیارت جامعه کبیره

۷۶ بقیة الله فروغ حیاب بخش هستی

الائمه الراشدین»^۱ ذخیره الهی و برگزیده و سپاه و گنجینه‌های دانش و حجت و راه نور الهی و امامان راهبر و راهنما تعبیر شده است.

نور امام فروزان تراز نور خورشید

امام صادق علیه السلام به ابو خالد کابلی فرمود: «نور الامام فی قلوب المؤمنین انور من الشمیس المضیئة بالنهار و هم و الله ینسرون قلوب المؤمنین و حجب الله نورهم عن يشاء فتظله قلوبهم»^۲

نور امام در قلب مومنان از نور خورشید روشنی بخش در روز بیشتر است. به خدا سوگند: قلوب مومنان را آنان نورانی می‌کنند، خداوند به حمت خود نورشان را از عده‌ای دریغ می‌کند پس ظلمت و تاریکی قلب‌های آنان را فرامی‌گیرد.

از مجموعه‌ی آثاری که درباره حضرت ولی عصر علیه السلام نگاشته شده به طور یقین استفاده می‌شود که امام زمان علیه السلام به بزرگان، علماء و مراجع عظام عنایت فراوان داشته و چه بسا مشکلات علمی آنان را بر طرف فرموده است. برای مثال می‌توان ملاقات مقدس اردبیلی و پرسیدن پرسش‌های علمی و دریافت پاسخ از آن حضرت را ذکر کرد.

۱ - جوادی آملی، ادب فنای مقربان ج ۱ ص ۲۲۹-۲۲۸

۲ - کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی ج ۱ ص ۲۷۶

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۷۷.....

بی تردید «اشرقات و افاضات عوالم غیبی او لا برآینه پاک قلب امام و به وسیله او بر سایر افراد نازل می گردد.»^۱ از نمونه های دیگری که برخی بزرگان معاصر درباره فیوضات معنوی آن حضرت نقل کرده اند چنین است.

«مسلمان، هدایت های عمومی، از آن همه است، اما هدایت های خصوصی، مربوط به انسان های وارسته است که خود را در معرض بهره گیری از فیوض آن حضرت قرار می دهند. این گروه در میان ما هر چند اندک اند، ولی فی نفسه، کم نیستند. چندی قبل، یکی از دوستان مرا دعوت کرد و یک سری مسائل دینی را با من در میان گذاشت. از پرسش های ایشان، فهمیدم که وی عازم زیارت خانه خداست، لذا تذکراتی در این مورد به او دادم. او فرد قابلی است. پس از حج، به دیدارش رفتم. وی واقعه ای نقل کرد که ذکرش در اینجا مناسب است. او گفت غروب عرقه که ماشین ها عازم محشر بودند، ترافیک، مانع از حرکت ماشین ها شده بود. من چاره ندیدم جز این که پیاده شوم و در حال پیاده به محشر بروم ولی به جای این که همراه ماشین و مردم حرکت کنم، برای پیدا کردن راه خلوت، کمی به سوی چپ منحرف شدم، ناگاه خود را در بیابانی دیدم. نزدیک بود که تاریکی شب، همه جا را بپوشاند. در حیرت فرو رفته بسودم. توسل به

حضرت جستم. دعا کردم و عرض کردم که «خدایا! اگر قرار بود من بمیرم بهتر بود در همان وطن می‌ماندم و می‌مردم نه در بیابان تاریک ناپیدا کرانه.» در همین اندیشه بودم که ناگاه، انسانی در چند قدمی خود مشاهده کردم که به سوی من می‌آید. او پس از سلام، به من گفت: « حاجی! اینجا نشسته‌ای! ». گفتم: « آری؛ راه گم کردم. » گفت: « همراه من بیا تا راه را به تو نشان دهم. » حرکت کردم و چند قدمی با او رفتم. ناگاه خود را در کنار کاروان‌ها دیدم که به سوی محشر روانه بودند. دیگر آن شخص را ندیدم. بالاخره معلوم نشد از کجا آمد و به کجا رفت. قطعاً، این یکی از فیوض معنوی بود که به سبب قابل بودن، از ناحیه آن حضرت به وی رسید.^۱

امام رضا علیه السلام فرمود: إن الامامة زمام الدين و نظام المسلمين و صلاح الدنيا و عز المؤمنين، إن الامامة اس الاسلام النامي و فرعه السامي، بالامام تمام الصلاة و الزكاة و الصيام و الحج و الجهاد.«^۲ به راستی امامت زمام دین، و مایه نظام مسلمین و صلاح دنیا و عزت مؤمنین است امامت ریشه با نمو اسلام و شاخه بلند آن است، کامل شدن نماز و زکات و روزه و حج و جهاد توسط او صورت می‌گیرد.

۱ - فصل نامه علمی - تخصصی انتظار ویژه امام مهدی(عج) شماره ۴ ص ۲۳-۲۲
صاحبہ با حضرت آیت الله سبحانی حفظه الله.

۲ - کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی ج ۱ ص ۲۸۶

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۷۹.....

با توجه به این که تنها ذخیره و میراث و از ولایت محمد و آل محمد است در عصر و زمان ما حضرت ولی عصر ع است بی تردید او واسطه‌ی فیوضات الهی در امور معنوی است.

امام زمان ع برپا کننده‌ی فیض عدالت

بی‌گمان برکات و فیوضات معنوی بی‌شمار و فراوان آن حضرت در زمان ظهور و تشکیل حکومت الهی او محقق می‌شود. پرچم سرافراز اسلام به دست توانا و مبارک آخرین ذخیره‌ی الهی به اهتزاز در می‌آید. او جهان را پر از عدل و داد کرده، و از شرک، ظلم و تباہی نجات می‌دهد. آری او تنها منجی عالم بشریت است. به راستی جهان تشنۀ و منتظر عدل است و عدالت منتظر مهدی ع است. از این‌رو به دست توانا و الهی او در پنهانی گیتی حکومت عدل الهی تشکیل می‌شود. امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «اذا قام القائم لا يبقى ارض إلّا نودي فيها شهادة أن لا إلّا الله و أنَّ محمداً رسول الله»^۱ زمانی که حضرت قائم قیام کند، هیچ سرزمینی باقی نمی‌ماند، مگر این که فدای شهادتین «لا إلّه إلّا الله و محمداً رسول الله» در آن طنین انداز می‌شود.

علی علیہ السلام می فرماید: حضرت مهدی علیہ السلام هوای نفس را به
هدایت و رستگاری بر می گرداند، زمانی که مردم هدایت را به هوای
نفس تبدیل کرده باشند، و رأی را به قرآن بریم گرداند، زمانی که
مردم قرآن را به رأی و اندیشه خود مبدل کرده باشند.^۱

چنان که آشکار است آن حضرت دادگستر جهان است «یملا
الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت ظلماً و جوراً» که در احادیث فراوانی
ذکر شده است. پیامبر گرامی اسلام علیہ السلام می فرماید: «قیامت برپا
نمی شود مگر این که مردی از اهل بیت من که اسمش شبیه اسم من
است، حاکم شود و زمین را پر از عدل و قسط کند، همان گونه که پر
از ظلم و جور شده بود.^۲

ترقی و تکامل علمی و عقلی نیز از فیوضات معنوی است که از
چشمہ سار فیض آن ذخیره الهی نشأت می گیرد. امام صادق علیہ السلام
می فرماید: «علم، بیست و هفت حرف است. تمام آنچه پیامبران
آورده‌اند دو حرف است و مردم تا امروز بیش از آن دو حرف
نمی شناسند. هرگاه که قائم علیہ السلام ما قیام کند، بیست و پنج حرف
را می آورد و بین مردم توسعه می دهد و به دو حرف قبلی اضافه
نموده تا بیست و هفت حرف کامل شود.»^۳

۱ - فیض الاسلام، علی نقی، شرح نهج البلاغه ص ۴۲۴ خ ۱۲۸

۲ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۵۱ ص ۸۱

۳ - همان ج ۵۲ ص ۳۲۶

فصل سوم:

امام زمان

واسطه فیض مادی

نزول روزی خلائق به یمن وجود امام زمان عجل بالرحمه

بی تردید امام عصر عجل بالرحمه همچنان که رابطه بین جهان الهی و مادی و واسطه فیض فراوان حضرت حق در امور معنوی است، واسطه رساندن فیض بی کران مادی الهی به صاحبان آن نیز می باشد؛ چرا که او خود فرموده است. «ما از سرپرستی و رسیدگی به امور شما کوتاهی نکرده و هیچگاه شمارا از یاد نبرده‌ایم. اگر جز این بود امواج سهمگین سختی‌ها بر شما فرود می آمد و دشمنان کینه‌توز شما را ریشه کن می ساختند.»^۱ تاریخ زندگی بشر گواه این حقیقت است که چگونه ستمنگران و جباران در دوران حکومت‌های سیاه خویش به پیروان امامان معصوم علیهم السلام و شیعیان خالص امام عصر عجل بالرحمه ستم روا داشته و برای نابودی آنان از هیچ جنایتی فرو گذار نکرده‌اند. «در عصر سیاه حکومت‌های منحرف و خودکامه اموی و عباسی و عثمانی و... قدرت‌های مسلط همواره با شیعه پیکار می گردند و آنان را مورد تعقیب و سرکوب و آزار قرار می دادند اگر دعای امام علیهم السلام و عنایت حضرت مهدی عجل بالرحمه نبود، می باید یکسی از آنان هم باقی نمی‌ماند و همه پیروان خاندان رسالت و وحی ریشه کن می شدند.»^۲

۱- احمد بن علی، احتجاج ج ۲ ص ۵۹۸

۲- قزوینی، سید محمد کاظم، امام مهدی عجل بالرحمه، از ولادت تا ظهرور ص ۳۶۹

بشر به دلیل دارا بودن جنبه‌های معنوی و مادی دارای، هم نیازهای معنوی و هم مادی است؛ ولی از جهت نیازها و جنبه‌های مادی انسان‌ها لازم است نخست نقش و تأثیر برخی از تربیت یافتنگان مکتب شیع و پیرامون امام زمان علیهم السلام که آنان با رشد و ترقی و کمال معنوی و رسیدن به قله‌های پیشرفت تا جایی رسیده‌اند که ولایت یافته واسطه‌ی فیض شده‌اند، یادآوری شود تا نقش وساطت آقا امام زمان علیهم السلام روشن‌تر و ملموس‌تر گردد که اگر پیروان آن حضرت توانسته‌اند به چنین جایگاهی دست یابند، پس حقیقت صاحب این همه مقامات و کمالات برای ما ناشناختی و دست نیافتنی است.

ولی:

آب دریا را اگر نتوان کشید هم به قدر تشنگی باید چشید
وساطت و نقش اساسی برای دریافت فیض الهی از سوی آن
حضرت امری انکار ناپذیر است. به طوری که برخی از شیعیان و
پیروان خاص امام عصر علیهم السلام از عنایات و توجهات آن ذخیره‌ی
الهی بهره برده‌اند. عارف نامی مرحوم آیت الله بها الدینی می‌گوید:
«فرزند بزرگ مرحوم حاج شیخ عباس قمی - صاحب مفاتیح الجنان -
نزد بنده کفايه می‌خواند! و تعریف می‌کرد که: روزی قند و چای در
منزل نداشتیم و پولی هم که بتوان آن‌ها را تهیه کرد در اختیارمان

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۸۵.....

نبود. با این حال به خانم گفتم سماور را روشن کنید. ایشان خبر از نداشتن قند و چای داد. بنده به اعتبار این که معتقد بودم خداوند بندهاش را فراموش نمی‌کند و رازق همه انسانهاست. عرض کردم: قند و چای نیست، اما آب و سماور که هست، سماور را روشن کنید. خدا بزرگ است. آب سماور هنوز جوش نیامده بود که صدای در خانه را شنیدم. چون در را گشودم مردی را دیدم که پانصد تومان در دست دارد، سلام کرد و احوال پرسی کرد به من گفت: این پول را بگیرید؛ گفتم مربوط به چیست؟ امانت است؟ وجوهات شرعی است؟ یا... گفت: نمی‌دانم. بنده حواله‌ای از طرف پدرتان مرحوم حاج شیخ عباس داشتم، آمدم تا تقدیم کنم و بروم، خدا حافظی کردیم و من داخل خانه شدم، ناگاه به فکر فرو رفتم، که پدر ما ساله‌است از دنیا رفته است و خداوند به خاطر مقام او و قرب الهی‌اش، او را واسطه قرار داده تا زندگی ما اداره شود.^۱

بی‌گمان این مقامات و حاصل زحمات و تلاش‌ها و خلوص چنین بندگانی است که می‌توانند دارای مقام وساطت شوند و اگر کسی بخواهد بدون رسیدن به مقامات معنوی تنها به الفاظ اکتفا کند هیچگاه از مرتبه ولایت و شناخت برخوردار نخواهد شد. امام

۱- شفیعی، سید حسن، حاج آقا رضا بهاء الدینی، آیت بصیرت ص ۸۴

۸۶ بقیة الله علیه السلام فروع حیاب بخش هستی

رضاعلیل می فرماید: «عیسی بن مریم علیل با یکی از اصحابش که مردی کوتاه قد که از ملارمان رکاب او بود می رفتد تا به دریا رسیدند. عیسی علیل با یقین و اعتقاد قلبی «بسم الله» گفت و بر روی آب حرکت کرد. مرد کوتاه قد که عیسی علیل بدین گونه دید، او نیز با یقین و اعتقاد قلبی «بسم الله» گفت و بر روی آب حرکت کرد تا به آن حضرت رسید. ناگهان حالت عجب و خودپسندی به او دست دارد و با خودش گفت: این عیسی روح الله است که بر روی آب راه می رود و من نیز بر روی آب راه می روم پس او چه فضیلتی بر من دارد؟ و من از او چه کم دارم؟ با گفتن این جمله، ناگهان در آب فرو رفت. استغاثه به حضرت عیسی علیل کرد تا او را گرفت و از آب نجات داد. آن گاه از آن مرد پرسید: چه به زحمت گذشت؟ جریان را توضیح داد. حضرت عیسی علیل گفت: خودت را در غیر موضع نشاندی، خدا این گونه خوارت کرد، از آنچه گفتی توبه کن، مرد توبه کرد و به مقام سابق بازگشت.»^۱ بنابراین حضرت ولی عصر علیهم السلام عصاره موجودات است در سوره مبارکه و العصر که سوگند به عصر آمده است «عصر هم محتمل است که در این زمان حضرت مهدی علیهم السلام باشد یا انسان کامل باشد که مصدق بزرگش رسول اکرم علیه السلام و ائمه

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۸۷

هدی علیه السلام، و در عصر ما حضرت مهدی ع است. قسم به عصاره موجودات عصر، فشرده موجودات، آن فشرده همه عوالم است. یک نسخه است نسخه تمام عالم. همه عالم در این موجود در این انسان کامل عصاره شده است خدا به این عصاره قسم می‌خورد.^۱ او می‌تواند واسطه‌ی نزول برکات شود. «بِمِنْهُ رَزْقُ الْوَرَى وَ بِوْجُودِهِ ثَبَّتَ الْأَرْضَ وَ السَّمَاءَ»^۲ از برکت وجود او «حجت و نماینده الهی» مردم روزی می‌خورند و به خاطر هستی او آسمان و زمین پا بر جاست.

در زیارت جامعه کبیره آمده است «بِكُمْ فَتْحُ اللَّهِ وَبِكُمْ بَخْتُمُ وَبِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثَ»^۳ خداوند تعالیٰ به شما آغاز کرده است و به شما پایان می‌برد و به سبب شما باران نازل می‌کند.

«وَنَحْنُ الَّذِينَ بَنَا يَمْسِكُ اللَّهُ السَّمَاءَ إِنْ تَقْعُ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِأَذْنِهِ وَبَنَا نَيْزِلُ الْغَيْثَ وَتَشْرِ الرَّحْمَةَ وَتَخْرُجُ بَرَكَاتَ الْأَرْضِ»^۴ ما کسانی هستیم که، به سبب ما خداوند آسمان را از سقوط کردن و بر روی زمین حفظ کرده است مگر به اذن خودش و به سبب ما باران نازل

۱ - خمینی، روح الله صحیفه امام ج ۱۲ ص ۴۲۳

۲ - شیخ عباسی قمی، مفاتیح الجنان دعای عدیله.

۳ - مفاتیح الجنان - زیارت جامعه کبیره

۴ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۲۳ ص ۵

می کند و رحمت خویش را منشر و برکات زمین را خارج می کند در برخی از روایات نیز وارد شده است «بهم یرزق الله عباده و بهم یعمر بلاده و بهم ینزل القطر من السما و بهم تخرج برکات الارض.»^۱ به سبب آنان (امامان) خداوند به بندگانش نری می دهد و به سبب آنان سرزمین‌ها را آباد و به سبب آنان از آسمان باران نازل و به سبب آنان برکات زمین را خارج می کند. امام خمینی(ره) معمار بزرگ و فرزانه انقلاب اسلامی ایران با رهبری پیامبر گونه‌اش این انقلاب را به پیروزی رساند درباره‌ی عنایت امام زمان ﷺ به این انقلاب به نکته، حکیمانه‌ای اشاره کرده است که تأثیر و نقش آن حضرت را در امور مادی و معنوی آشکار می کند. «در قضیه بهمن ماه پنجاه و هفت که رژیم شاه حکومت نظامی را از ساعت مثلاً نه شب آورده بود به چهار بعد از ظهر. ساعت دو و ده دقیقه زنگ تلفن محل اقامت امام در مدرسه رفاه به صدا درآمد. پشت خط مرحوم آیت الله طالقانی بود. ایشان به آن کسی که گوشی را برمی دارد می گوید: به امام بگویند امروز اعلام کردند ساعت چهار حکومت نظامی است. حکم چیست؟ چه کار باید کرد؟ امام می فرمایند که به ایشان بگوید: اگر با مردم تماس دارند، بگویند که مردم بیشتر بیایند. این جزئی از

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان عجل الله فرجه ۸۹.....

تاریخ انقلاب است. مرحوم طالقانی آن طوری که دخترش در کتاب می‌گوید، شروع می‌کند به گریه کردن که به این سید بگویید «به این پیرمرد بگویید» می‌داند چه کار می‌کند؟ «متن مكتوبش هست» آن رژیمی که هفده شهریور را درست کرده، ابا ندارد از این قتل عامی دیگر صورت بدهد. امام می‌گوید به او بگویید «این حکم مال من نیست.» اتفاقاً کلاتری‌ها فتح شد... و قصه این انقلاب تمام و پیروز شد.^۱ آری با دستوری الهی انقلابی نورانی که انفجار نور بود به وقوع پیوست. خیرات و برکات مادی و معنوی بی‌شماری را به همراه خود آورد. البته نقش و تأثیر و وساطه فیض بود آن حضرت بعد از ظهور آن ذخیره الهی بر کسی پوشیده نیست.

آشکار شدن گنج‌های زمین به عنایت امام زمان عجل الله فرجه

فزوونی نعمت‌ها و برکات مادی و دنیوی از جمله امری است که به عنایت آن حضرت تحقق می‌یابد؛ چنانکه روایات معصومان نیز بدان اشاره دارد. پیامبر اکرم صلوات الله علیہ و آله و سلم می‌فرماید: «... تظہر لہ کنوزا ارض و معادنها^۲» خداوند گنج‌های زمین و معادن آن را برای امام مهدی عجل الله فرجه آشکار خواهد کرد. امیر المؤمنین علیہ السلام نیز می‌فرماید:

۱ - فصل نامه علمی - تخصصی انتظار شماره ۱ ص ۳۱

۲ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۵۲ ص ۳۲۳

هنگامی قائم ما قیام کند، آسمان باران خود را فرو خواهد ریخت و زمین، گیاهان خود را خواهد رویاند به گونه‌ای که زن میان عراق و شام راه خواهد رفت و همه جا بر روی گیاه پا خواهد گذاشت.^۱

امام باقر علیه السلام به سازندگی و آبادانی در دوران آن حضرت اشاره کرده می‌فرماید: «فلا بتقى فى الارض خراب الاعمر»^۲ بر بسوی زمین هیچ خرابی باقی نخواهد ماند مگر اینکه به آبادانی تبدیل می‌شود. امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «هنگامی که قائم آل محمد ﷺ قیام کند و پشت کوفه مسجدی بنا خواهد کرد که هزار در دارد و خانه‌های کوفه به نهر کلمه متصل خواهد شد.»^۳

به هر روی خداوند تعالیٰ نور مطلق است و امامان معصوم علیهم السلام مظاهر آن نور مطلق هستند از این‌رو آنان و در عصر ما حضرت ولی عصر علیهم السلام این گونه هستند، یعنی؛ وساطت آنان در نور عام الهی مطلق است و همه موجودات اعم از جامد، بنات، حیوان و انسان و...» از آن بهره می‌برند. در این بهره‌مندی نه تنها اختیاری وجود ندارد، بلکه ایمان نیز شرط نیست؛ اما بهره‌مندی از وساطت آنان در نور خاص، به ایمان و اختیار بستگی دارد؛ یعنی تنها کسانی از هدایت

۱ - همان ص ۳۴۲

۲ - همان ص ۱۹۱

۳ - حر عاملی، محمد بن حسن اثبات الهداء ج ۷ ص ۱۰۹

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان عجل بالرثیا ۹۱
ویژه آنان بهره می‌برند که خود را در معرض تابش نور آن نیروهای
اعظم و آفتاب‌های عالمات محروم کرده‌اند؛ و گرنه پرده افکندن با
دمیدن با دهان برای خاموش کردن خورشید از فسروغ و تابندگی آن
نمی‌کاهد.^۱

پیامبر گرامی اسلام صلی اللہ علیہ وسّلی اللہ علیہ می‌فرماید: اگر بیش از یک روز از دنیا
نمایند خداوند آن روز را طول دهد تا یکی از خاندان من خروج کند و
زمین را از عدل و داد پر کند؛ چنانکه از ظلم و ستم پر شده باشد.

عنایت ویژه امام زمان عجل بالرثیا به علامه بحر العلوم

بی‌گمان عدالت در امور مادی نیز مورد نظر این گفتار است.
پیامبر گرامی اسلام صلی اللہ علیہ وسّلی اللہ علیہ می‌فرماید: «یکون من امتی المهدی... یتنعم
امتی فی زمانه نعیماً لم یتعموا مثله قط، البر والفاجر، یرسل السماء
علیهم مدرارا ولا تدخل الارض شيئاً من نباتها»^۲
از امت من مهدی قیام کند... و در زمان او مردم به نعمت‌هایی
دست می‌یابند که در هیچ زمانی دست نیافته باشند. آسمان بر همه
نیکوکاران و بدکاران می‌بارد و زمین چیزی از رویدنی‌های خود را
پنهان و دریغ نمی‌کند.

۱ - جوادی آملی، ادب فنای مقربان ج ۳ ص ۱۰۹

۲ - مجلسی، محمد باقر بحار الانوار ج ۵۲ ص ۷۸

بنابراین «با غیبت ولی، مقام ولایت از او سلب نمی‌شود در نتیجه وظیفه امام زمان در دوران غیبت مانند وظیفه اولیاء و رهبران گذشته است. امام در حال اختفاء در امور دنیوی و دینی مردم تصرفاتی دارد.^۱ لذا او واسطه به حق فیض الهی در امور مادی است و جهان همانند امور معنوی در امور مادی نیز به وجود او بستگی دارد؛ چنانکه امام خمینی فرمود: «آنان واسطه‌های میان حق و خلق‌اند... آنان واسطه در اصل وجودند و مظهر رحمت رحمانیت‌اند.»^۲ پس درختان به سبب آنان ثمره داده و نهرها جاری گشته و باران نازل می‌شود. افزون بر آنچه گفته شد، حکایت‌های نقل شده از سوی انسان‌های موفق و پرهیزگار از این حقیقت پرده بر می‌دارد که چه بسیار مشکلات، رنج‌ها و نیازهای مادی و معنوی بشر برای اثر تو جهات و عنایات ویژه آن حضرت بر طرف شده و فیض و لطف آن قطب عالم امکان مرزها را در نور دیده است.

علامه بحرالعلوم از جمله کسانی است که مورد لطف و عنایت امام زمان ﷺ قرار گرفته و مکرر خدمت آن حضر تشریفیاب شده و کرامات باهره‌اش را همگان تجلیل و ستایش می‌کنند، زمانی

۱ - معارف مهدوی ص ۱۲۵

۲ - خمینی، روح الله، مصباح الهدایة الى الخلافة والولاية، ص ۱۸۰.

بخش دوم: ولایت تکوینی امام زمان ع ۹۳.....

که علامه بحرالعلوم در مکه معظمه سکونت داشت. با وجود اینکه از بستگان و ارادتمدان به دور بود ولی از هرگونه بذل و بخشش به متاجان و تأمین نیازمندی‌های طلاب و حتی طلاب غیر شیعه فروگذار نمی‌کرد. روزی خدمت کار آن مرد بزرگ به ایشان اطلاع می‌دهد که دیگر درهم و دیناری باقی نمانده است و باید فکری کرد. او دنباله ماجرا را چنین می‌گوید: سید بزرگوار(ره) به این گفته پاسخی نفرمود: عادت ایشان در مکه چنین بود که هر صبحگاه به طواف کعبه مشرف می‌شد و پس از آن مرا جعت فرموده، در اتاق مخصوص خود اندکی استراحت می‌نمود و در همان موقع قلیانی برایشان مهیا می‌نمودم و ایشان عادتاً آن را می‌کشید و سپس سر ساعت به اتاق دیگر می‌رفت تا به تدریس پردازد. فردای آن روز چون از طواف باز گشت و من مثل همیشه قلیان را حاضر کردم، ناگهان صدای کوبیدن درآمده، سید به شدت مضطرب گردید و به من گفت: «فوراً قلیان را بردار!» و خود به سرعت همانند پیش خدمتان به سوی در شتافت و در را گشود. مردی که جلالت و عظمت قدر از چهره‌اش هویدا و به گونه اعراب داخل گردید و در اتاق مخصوص سید نشست و سید هم با کمال ادب و کوچکی و تواضع عجیبی نزدیک در اتاق نشست. آن دو ساعتی با هم خلوت

کردند و با یکدیگر گفتگو داشتند و چون آن بزرگوار برخاست که برود سید نیز با شتاب در را باز کرد و دست آن شخص را بوسه زد و سپس او را به شتری که آنجا خوابانیده بود سوار کرد. او رفت و سید بازگشت، اما رنگ چهره‌اش تغییر کرده بود؛ در همان حال حواله‌ای که در دست داشت به من داد و فرمود: «این حواله را نزد فلان صراف که در کنار کوه صفادکان دارد، ببر و هر چه داد بگیر و بیاور» من حواله را گرفته و نزد شخص معهود رفتم او چون حواله را دید بوسید و بر چشم گذاشت و گفت: «چند نفر بار بر حاضر کن.» من چهار نفر را حاضر کردم و آن مرد صراف به اندازه‌ای که آنان قدرت داشتند ریال‌ها را در کیسه ریخت و باریها بر دوش کشیدند و به منزل رفتیم. یکی از روزها تصمیم گرفتم نزد آن صراف بروم تا از احوال او جویا گردم و نیز از صاحب حواله اطلاعی حاصل کنم اما چون به کنار کوه صف رسیدم اثری از آن مغازه ندیدم. از اشخاصی که در همان حدود منزل داشتند جویای آن صراف و مغازه‌اش شدم. در پاسخ گفتند «در این مکان چنین صرافی که می‌گویی هرگز دیده نشده است.»^۱

خاتمه و نتیجه

نتیجه مطالب پیش گفته این است که فیض حضرت حق تعالی دائمی و به همه چیز و همگان می‌رسد. از آنجا که جهان بر اساس قانون اسباب و مسیبات اداره می‌شود از این‌رو برای آفرینش نظام خاص و قانون و تربیت معینی است. معنای نظام اسباب و مسیبات این است که هر معلولی، علت خاصی و هر علتی معلول مخصوص دارد. نه یک معلول مشخص ممکن است از هر علتی بدون واسطه صدور یافته و موجود گردد و نه یک علت معینی می‌تواند هر معلولی را بسی‌واسطه ایجاد کند. در حقیقت هر موجود و هر شیئی در نظام علت و معلول جای مشخص و مقام مخصوصی دارد. بر اساس روایات معصومان علیهم السلام امامان پاک گوهر، حجت‌های الهی‌اند که جهان به وجود آنان بستگی دارد.

دسته‌ای از روایات بیان‌گر این مطلب است که اگر حجت‌های الهی نباشند، زمین همچون دریای خروشان متلاطم شده و اهلش را در خود فرو می‌برد. و آنان امان اهل زمین‌اند. آنان کسانی هستند که خداوند متعال به سبب آنها باران نازل کرده و برکات زمین را خارج می‌کند و همچنین به وسیله آنان هدایت نموده و عذاب را بر طرف می‌کند. خلاصه رسیدن فیض پیاپی هستی به وجود ولی وابسته است و ولی همچون آینه‌ی تابان در برابر مطلع انوار بی‌کران از لیت قرار گرفته و

۹۸ بقیة الله عزوجلی فروغ حیاب بخش هستی

فروغ حیات بخش هستی را بر جان کائنات می تاباند. لذا آثار وجود
حضرت حجت را تنها نباید از جهت تربیت اجتماعات و حضور بر
جوامع و تشکیل حکومت الهی مورد توجه قرار داد، بلکه باید از نظر
قانون تکوین و روابط علیت نیز به این واقعیت نگریست و دید که
حجت، در این رابطه حضور علی دارد و اگر نباشد نه زمین بر جای
خواهد ماند و نه اهل زمین بر روی آن جای خواهد گرفت. بی‌گمان
در زمان ما حضرت ولی عصر علی علیه السلام حجت و خلیفه‌ی الهی و امام
زمان ماست او واسطه‌ی کامل فیض هستی است و تمام برکات و
خیرات از چشم‌هسار وجود او به همگان سرازیر می‌شود.

چنانکه آن حضرت خود فرموده است: ما از سرپرستی و رسیدگی
به امور شما کوتاهی نکرده و شمارا از یاد نبرده‌ایم که اگر جز این
بود امواج سختی‌ها بر شما فرود می‌آمد و دشمنان کینه‌توز، شمارا
ریشه‌کن می‌ساختند. بنابراین در زمان غیبت آن قطب عالم امکان،
عنایات و توجهات و دستگیری‌های او شامل حال شیعیان، پیروان و
دوستان آن حضرت می‌شود. بی‌تردید شیعیان و ارادتمندان حضرت
تجربه کرده‌اند که در مشکلات، گرفتاری‌ها و شرایط سخت و
بنبست‌های زندگی چگونه رنج‌ها بر طرف شده و مورد لطف و نظر
قرار گرفته‌اند. «ما خود بارها و بارها تجربه کرده‌ایم که در هنگام

پیچیدگی کارها و افتادن دشواری‌ها و دور شدن از درگاه خدا، و قطع شدن آثار فیوضات الهی، همین که به آنان توسل جسته‌ایم و آل محمد ﷺ را واسطه قرار داده‌ایم، به اندازه‌ی ارتباط معنوی که در آن حال حاصل شده است، مشکلات حل شده و بر طرف گشته و آنان که چشم دلشان به فروع ایمان روشن است این چگونگی را در می‌یابند.^۱

«وجود مبارک حضرت بقیة الله حجة بن الحسن علیهم السلام هر سال در مراسم حج حضور دارد. در عرفات در منا حاضر است. بسیاری از شاگردان خاصش، مانند ابوبصیرها، سدیر صیرفی‌ها و زهری‌ها و دیگران که تربیت شده‌ی او هستند در مراسم حضور دارند. حضرت علیهم السلام می‌تواند به شاگردان خود از راه ملکوت بفهماند که چه کسی انسان است و چه کسی حیوان ممکن است کسی در سرزمین عرفات و منا به وجود مبارک بقیة الله الاعظم دعا هم بکند و دعای فرج را هم بخواند، اما قلب او قلب انسان نباشد، ممکن است کسی مشکلی داشته باشد و مشکلش ناخود آگاه به برکت حضرت حجت علیهم السلام حل شد، مستقیماً توسط وجود مبارک حضرت حجت

۱ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۵۲ ص ۹۳ به نقل از حکیمی، محمد رضاف خورشید مغرب ص ۳۴۴

۱۰۰ بقیة الله ﷺ فروع حیاب بخش هستی

باشد. احتمال دارد خود حضرت باشند و احتمال دارد اولیایی که دست پرورده‌ی آن حضرت هستند، باشند. ممکن است سالمندی زن یا مرد و یا ناواردی راه چادر را گم کند یا در بین راه بدون زاد و راحله بماند و ولی از اولیای الهی که تربیت شده مکتب ولایت امام عصر ﷺ است او را راهنمایی کند.»^۱

چنانکه پوشیده نیست وجود مبارک حضرت بقیة الله حجه بن الحسن ﷺ هر سال در مراسم حج حضور دارد در عرفات و منا حاضر است. حج بسیار کسانی که در دوران‌های گوناگون برای انجام مناسک حج به سوی دیار عاشقان، سرزمین نزول وحی رهسپار شده‌اند و در بین راه از قافله عقب مانده و بر اثر خطرهای مختلف و هجوم رهزنان و سرما و گرما و تشنجی و گرسنگی و گم کردن راه از ادامه حیات ناامید شده و در آستانه مرگ قرار گرفته‌اند؛ ناگهان خورشید نورافزای امامت به هدایت و نجات آنان شتافتہ و آنها را به منزل مقصد رهنمون شده است. چه فراوانند کسانی که به سوی سرزمین وحی مکه و مدینه و عرفات و منی به عشق آن حضرت سفرهای طاقت فرسا یسی را متحمل شده‌اند. شیعیان آن حضرت، دلباختگان و عاشقان او هستند، آنان عمری را با یاد آن حضرت سپری

خاتمه و نتیجه ۱۰۱

کرده‌اند و می‌کنند و با زمزمه‌ی دعای عهد و در صبحگاهان روز
جمعه به خیل عظیم ندبه خوانان پیوسته‌اند.

شاید مناسب باشد به این شعر زیبای مولانا تمسک جسته و
بگوییم.

الصلا ای رهروان کوی دوست	الصلا ای عاشقان روی دوست
الصلا ای تشنگان داغ عشق	الصلا ای بلبلان باغ عشق
از شرابت گفتگو با یار مست	الصلا ای باده نوشان است
چرخ گردون از پی کار شماست	عالی مشتاق دیدار شماست
جمله‌ی عالم فدای عشق باد	هر کجا جا نیست جای عشق باد

چه زیبا دریافته‌اند کسانی که در شرایط سخت زندگی به کدام سو نظر کنند، بلکه برخی از آنها به مقاماتی نائل شده‌اند که وقتی از مسیر موازی مسجد جمکران عبور می‌کرده‌اند از عنایات ویژه‌ی آن حضرت بهره‌مند شده‌اند. مسجدی که به دستور حضرت بنا شده است چنین معجزه‌ای دارد. آیة الله بها الدینی (ره) عالم فرزانه‌ای که خود از برجستگان عشق و ارادت به آن حضرت است، چنین می‌گوید: «مکرر مشاهد شده که در مسیر که از جمکران می‌رسیدم، حالم دگرگون می‌شد و اگر کسالتی داشتم همان لحظه بر طرف می‌گشت.^۱

۱ - شفیعی، سید حسن، حاج آقا رضا بها الدینی آیت بصیرت ص ۱۰۸

۱۰۲ بقیة الله عزوجلی فروغ حیاب بخش هستی

رہبر معظم انقلاب می فرماید: «من در اداره‌ی امور کشور بعضی وقت‌ها حل مسائل برایم دشوار می شود و دیگر هیچ راهی پیدا نمی شود. به دوستان و اعوان و انصار می گویم که آماده شوید به جمکران برمی‌ریم. راه قم را پیش می گیریم و راهی مسجد جمکران می شویم بعد از راز و نیاز با آقا من احساس می کنم همانجا دستی از غیب مرا راهنمایی می کند و من در آنجا به تصمیم می‌رسم و مشکل بدین صورت حل می شود و همان تصمیم را عملی می کنم.»^۱ آن حضرت خاتم اوصیا است و بلاها به سبب او دفع می شود، چنانکه فرموده است «انا خاتم الاوصیاء، و بی یدفع الله و عز وجل الباء عن اهلى و شیعته»

من خاتم اوصیایم. خداوند به سبب من بلا و گرفتاری را از اهل و شیعیانم دفع می کند. ابو نصر خادم که نقل کننده این حدیث است چنین می گوید: «بعد از آن که به خدمت آن حضرت رسیدم، فرمود: «آیا مرا می شناسی؟» عرض کردم: «بلی» فرمود: «من کیستم؟» عرض کردم: «تو آقای من و فرزند آقای منی.» حضرت فرمود: «من از تو این سوال را نپرسیدم!» عرض کردم: «خدا مرا فدای تو گرداند!

حال خود را برای من شرح کن.» حضرت فرمود: «من، خاتم اوصیا هستم. خداوند، به سبب من، بلا را از اهل و شیعیانم دفع می‌کند.»^۱ بنابراین شناخت و معرفت امام یک وظیفه است؛ چرا که اساساً راه معرفت خدا معرفت امام است. امام انسان را به مطلوب واقعی می‌رساند پس او طریق حقیقتی و واقعی به سوی خدا است. علامه طباطبائی که در خداشناسی و نبوت شناسی و امام شناسی به اوج معرفت و مقام انسان کامل رسیده است، می‌گوید: «امام با امر ملکوتی هدایت می‌کند. از این‌رو امامت به حسب باطن نوعی ولایت بر مردم در اعمالشان است. و هدایت امامت همان ایصال و رساندن به مطلوب به امر خداوند تعالی نه صرف نشان دادن راه و ارائه طریق^۲ به همین دلیل است که در روایات معصومان عدم شناخت امام هر زمان مورد مذمت قرار گرفته است در روایتی که شیعه و سنی از پیامبر اسلام ﷺ نقل کرده‌اند، آمده است: «من مات و لم یعرف امام زمانه مات متیه جاهلیة^۳» هر کس بمیرد در حالی که امام زمان خود را شناخته باشد به مرگ جاهلیت مرده است.

۱ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۵۲ ص ۳۰

۲ - طباطبائی، محمد حسین، العیزان ج ۱ ص ۲۷۲

۳ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۸ ص ۳۶۸ و ج ۳۲ ص ۳۲۳

۱۰۴ بقیة الله ﷺ فروع حیاب بخش هستی

این شناخت باید به حدی برسد که انسان بداند اعمال بندگان در صورتی مورد پذیرش خداوند تعالیٰ قرار می‌گیرد که معرفت امام شرط پذیرش و قبولی اعمال اوست. امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «ولَا ينالُ ما عند الله إِلا بجهةِ أسبابهِ وَ لَا يقبلَ اللهُ أعمالَ العبادِ إِلا بمعرفتهٖ»^۱ و آنچه نزد خدا است جز از طریق وسایل او بدست نمی‌آید و خدا اعمال بندگان را جز با شناخت او نمی‌پذیرد. بنابراین وظیفه دینی اقتضا می‌کند که امام عصر ﷺ را به خوبی بشناسیم و منتظر قدم پرفیض مبارک او باشیم که انتظار فرج آن حضرت خود عبادتی است بس بزرگ. پیامبر گرامی اسلام می‌فرماید: «أفضلُ اعْمَالِ امْتِي سانتظار الفرج منَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ»^۲ برترین اعمال امت من انتظار فرج حضرت حجت امام زمان ﷺ از نزد خداوند «عزوجل» است. اینک فرازهایی از دعای ندبیه را به یاد پرمه ر آن حضرت زمزمه می‌کنیم و به پیشگاه با عظمت او عرضه می‌داریم: «لَيْتَ شِعْرِيَ أَيْنَ اسْتَقَرَتْ بِكَ النُّوَى، بَلْ أَيْ أَرْضٍ تُقْلِكَ أَوْثَرَى، أَبْرَضُوا أَوْ غَبِرُهَا أَمْ ذِي طَوِي عَزِيزٌ عَلَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لَا تَرَى، وَ لَا سَمَعَ لَكَ حَسِيَاً وَ لَا نَجُوى عَزِيزٌ عَلَى أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونَى الْبَلْوَى، وَ لَا يَنالَكَ مَنِ ضَجَّ

۱ - کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی ج ۱ ص ۲۹۱

۲ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار ج ۵۲ ص ۱۲۸

ولاشکوی.^۱ «ای کاش می‌دانستم کجا و چه وقت دلها به ظهور تو قرار و آرام خواهد یافت، ای کاش می‌دانستم در کدام سرزمین اقامت داری؟ در کوه رضوانی یا غیر آن یا به دیار ذی طوی؟ بسیار سخت است بر من که خلق را ببینم و تورا نبینم و از تو نه صدایی و نجوابی نشنوم. بر من سخت است از اینکه تو تنها گرفتار باشی و بلا بر تو احاطه کند و هیچ ناله و زجه و شکایتی از من به تو نرسد.

مقام معظم رهبری می‌فرماید: امروز وجود مقدس حضرت حجت ع در میان انسانهای روی زمین منبع برکت، منبع علم، منبع درخشندگی، زیبایی و همهی خیرات است.^۲

حال که چنین است و به یقین چنین است «چه می‌شد اگر روابط ما با آقا امام زمان ع محفوظ می‌ماند؟ اگر بدانیم در محضر «عين الله الناظرة» هستیم، آیا روی آن را داریم که برای زیارت حضرت غائب ع اجازه بخواهیم، با این که با خواسته‌های واضح او مخالفت می‌کنیم، نماز و روزه را ترک، و غیبت و ایدا می‌کنیم. آیا می‌خواهیم به ما بفرماید: «ابحثکم المحرمات و استقطت عنکم الواجبات»؟ حرام‌ها را برای شما حلال نمودم و واجبات را از شما

۱ - مفاتیح الجنان، دعای ندب

۲ - فصلنامه علمی - تخصصی انتظار ج ۷

۱۰۶ بقیة الله فروغ حیاب بخش هستی

برداشت. مقصود این که چه می‌شد به واسطه بندگی خدا، و روابط ما با آن آقا محفوظ می‌ماند؟ دیگران نگذاشتند، هر چند ما هم مقصريم و نخواستیم. اتصال میان ما و آن حضرت محفوظ باشد، و گرنه هر کس یک ارتباط و اطمینانی پیدا می‌کرد و روزی می‌آمد و توبه می‌کرد و تابع او عاقبت به خیر می‌شد.^۱

«کجا رفتند کسانی که با صاحب الزمان ارتباط داشتند؟ ما خود را بیچاره کرده‌ایم که قطع ارتباط نموده‌ایم و گویا هیچ چیز نداریم، آیا آنها از ما فقیرتر بودند؟ اگر بفرمایید به آن حضرت دسترسی نداریم؟ جواب شما این است که چرا به انجام واجبات و ترک محرمات ملتزم نیستید و او به همین دلیل از ما راضی است؛ زیرا «اورع الناس من تورع عن المحرمات.» پرهیزکارترین مردم کسی است که از کارهای حرام بپرهیزد. ترک واجبات و ارتکاب محرمات حجاب و نقاب دیدار ما از آن حضرت است.^۲

سخن پایانی اینکه به فرموده‌ی معمار کبیر انقلاب اسلامی امام راحل(ره) «ما در انتظار رویت خورشیدیم»

۱ - رخشاد، محمد حسین، در محضر حضرت آیت الله العظمی بهجت ص ۳۰۵

۲ - همان ص ۲۶۲

«اللهم اكشف هذه الغمة عن هذه الامة بحضوره و عجل لنا ظهوره
إنهم يرونـه بعيداً و نـريـه قـرـيـباً بـرـحـمـتـك يا أـرـحـمـ الرـاحـمـينـ^۱»

خداونـداـ اـيـنـ گـرفـتـارـیـ وـ هـمـ وـ غـمـ رـاـ بـاـ حـضـورـ وـ لـیـتـ آـقاـ اـمامـ
زـمانـ بـنـيـ إـلـهـيـنـ بـرـ طـرـفـ کـنـ وـ ظـهـورـ آـنـ يـادـگـارـ فـاطـمـهـ رـاـ بـرـایـ ماـ
تعـجـيلـ نـماـ، هـرـ چـنـدـ مـخـالـفـانـ آـنـ رـاـ بـعـيدـ مـیـ دـانـدـ وـ لـیـ مـاـ آـنـ رـاـ نـزـديـکـ
مـیـ دـانـیـمـ بـاـ رـحـمـتـ وـ مـهـرـبـانـیـ توـ اـیـ مـهـرـبـانـ تـرـینـ، مـهـرـبـانـانـ.

«اللهم اـنـاـ نـرـغـبـ اـلـيـكـ فـىـ دـوـلـةـ كـرـيمـةـ، تـعـزـبـهاـ اـلـاسـلـامـ وـ اـهـلـهـ وـ تـذـلـ
بـهـاـ النـفـاقـ وـ اـهـلـهـ وـ تـجـعـلـنـاـ فـيـهـاـ مـنـ الدـعـاـةـ اـلـىـ طـاعـتـكـ وـ القـادـةـ اـلـىـ
سـبـیـلـکـ وـ تـرـزـقـنـاـ بـهـاـ كـرـامـةـ الدـنـیـاـ وـ الـاـخـرـةـ^۲»

دلـ مـیـ روـدـ زـدـسـتمـ صـاحـبـدـلـانـ خـداـ رـاـ
درـدـاـ کـهـ رـازـ پـنهـانـ خـواـهـدـ شـدـ آـشـکـارـاـ
کـشـتـیـ نـشـتـگـانـیـ اـیـ بـادـ شـرـطـهـ بـرـخـیـزـ
بـاشـدـ کـهـ باـزـ بـیـنـیـمـ دـیدـارـ آـشـناـ رـاـ
روـزـیـ تـفـقـدـیـ کـنـ درـوـیـشـ بـیـ نـوارـ^۳

۱ - مفاتیح الجنان دای عهد

۲ - مفاتیح الجنان، دعای افتتاح

۳ - دیوان حافظ ص ۲۱

منابع و مأخذ

- ۱ - قرآن.
- ۲ - نهج البلاغه.
- ۳ - امینی، ابراهیم، دادگستر جهان، انتشارات شفق، چاپ سیزدهم
- ۴ - ابن منظور، لسان العرب، دار صادر بیروت چاپ اول ۱۴۱۰ق
- ۵ - آب، آینه، آفتاب، موسسه امام خمینی ۱۳۸۰ش
- ۶ - جوادی آملی، عبدالله، رحیق مختوم، چاپ دوم ۱۳۸۲ش
- ۷ - ادب فنای مقربان، اسراء، چاپ دوم ۱۳۸۱ش
- ۸ - عرفان حج، مشعر، چاپ سوم ۱۳۸۰ش
- ۹ - حر عاملی، محمد بن حسن، اثبات الهدایة بالنصوص والمعجزات، دار الكتب اسلامیة، چاپ سوم ۱۳۶۶ ش
- ۱۰ - حسینی تهرانی، سید محمدحسین، امام شناسی، حکمت، چاپ دوم ۱۴۰۵ق
- ۱۱ - حکیمی، محمدرضا، خورشید مغرب، دلیل ما، چاپ بیست پنجم ۱۳۸۲ ش
- ۱۲ - حافظ شیرازی، دیوان حافظ، کیش مهر، چاپ اول ۱۳۸۱ش
- ۱۳ - علامه حلی، فاضل مقداد، باب حادی عشر، مصطفوی، قم، بی‌تا.
- ۱۴ - خمینی، روح الله، صحیفه امام، تنظیم و نشر آثار امام(ره) چاپ اول ۱۳۷۸ش، سخنرانی خرداد ۱۳۵۹

- منابع و مأخذ ۱۰۹
- ۱۵ - مصباح الهدایة الى الخلافة و الولاية، پیام آزادی، ۱۳۶۰ ش.
- ۱۶ - رحیمیان، سعید، فیض و فاعلیت وجودی از فلوطین تا صدرالمتالهین، بوستان کتاب، چاپ اول ۱۳۸۱ ش
- ۱۷ - رخشاد، محمدحسین، در محضر حضرت آیت الله العظمی البهجهت، موسسه فرهنگی سما چاپ یازدهم ۱۳۸۷ ش
- ۱۸ - سبحانی، جعفر، سرنوشت از دیدگاه علم و فلسفه، انتشارات توحید ۱۳۶۱ ش
- ۱۹ - الهیات و معارف اسلامی، موسسه امام صادق علیه السلام چاپ پنجم ۱۳۸۱ ش
- ۲۰ - محاضرات فی الالهیات، تلخیص ربانی گلپایگانی، نشر اسلامی، ۱۴۱۶ ق
- ۲۱ - شجاعی، محمد، اسماء حسنی سروش، چاپ دوم ۱۳۸۴ ش
- ۲۲ - مقالات: سروش چاپ اول ۱۳۸۲ ش
- ۲۳ - شفیعی، سید حسن، حاج آقا رضا بهاء الدینی، آیت بصیرت، قدس چاپ دوم ۱۳۷۵ ش
- ۲۴ - صافی گلپایگانی، لطف الله امامت و مهدویت، حضرت معصومه علیها السلام ۱۳۷۷ ش
- ۲۵ - وابستگی جهان به امام زمان علیه السلام، حضرت معصومه علیها السلام ۱۳۷۵ ش

- ۱۱۰ بقیة الله عَزَّوَجَلَّ فروغ حیاب بخش هستی
- ۲۶ - صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم (ملا صدر) حکمت
متعالیة، دار احیاء تراث عربی، بیروت چاپ سوم ۱۹۸۱
- ۲۷ - طباطبائی، محمد حسین، المیزان، اسماعیلیان چاپ دوم
- ۲۸ - رسائل توحیدیه موسسه نشر اسلامی
چاپ دوم ۱۴۱۵ق
- ۲۹ - ظہور شیعه، مرصاد، تهران بی تا
- ۳۰ - طبرسی، فضل بن حسن، مجتمع البیان، موسسه الاعلمی
للمطبوعات بیروت ۱۴۱۵ق
- ۳۱ - طبرسی، احمد بن علی، احتجاج، اسوه، چاپ سوم ۱۴۱۶ق
- ۳۲ - طاهری، حبیب الله، سیمای آفتاب، مشهور، اول ۱۳۷۸ش
- ۳۳ - طوسی، خواجه نصیرالدین، کشف المراد، فی شرح تجرید
الاعتقاد تصیح حسن زاده آملی، جامعه مدرسین قم، ۱۴۰۷ق
- ۳۴ - طوسی، ابی جعفر محمد بن حسن، تهذیب الاحکام، نشر
صدوق، بی تا
- ۳۵ - قواعد العقائد، تحقیق ربانی گلپایگانی
مرکز مدیریت حوزه علمیه قم ۱۴۱۶ق
- ۳۶ - شیخ طوسی، محمد بن حسن، الغیبة، معارف اسلامی قم
۱۴۱۱ق

- منابع و مأخذ ۱۱۱
- ۳۷ - فراهیدی، خلیل بن احمد، ترتیب کتاب العین، نشر اسلامی
چاپ اول ۱۴۱۴ق
- ۳۸ - فصلنامه علمی، تخصصی انتظار نور، شماره هفتم، سال دوم
بهار ۱۳۸۲ش
- ۳۹ - _____ شماره یازدهم، دوازدهم
سال چهارم تابستان ۱۳۸۳ش
- ۴۰ - _____ شماره چهارم، سال دوم
تابستان ۱۳۸۸ش
- ۴۱ - _____ شماره پنج سال دوم
پاییز ۱۳۸۱ش
- ۴۲ - قزوینی، سید محمد کاظم، امام مهدی از ولایت تا ظهرور،
ترجمه و تحقیق علی کرمی، سید محمد حسینی، الهادی، چاپ دوم
۱۳۷۸ش
- ۴۳ - کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، دفتر نشر فرهنگ
أهل بیت علیہ السلام، ترجمه و شرح رسولی محلاتی، بی جا بی تا
- ۴۴ - مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، الوفاء، بیروت ۱۴۰۴ق
- ۴۵ - مطهری، مرتضی، مقدمهی برجهان بینی اسلامی، صدرا بی تا
- ۴۶ - _____ عدل الهی، صدرا، بی تا
- ۴۷ - _____ مجموعه آثار، صدرا، چاپ یازدهم ۱۳۸۳ش
- ۴۸ - ملکی تبریزی، المراقبات، دارمشقف مسلم ۱۳۶۳ش

۱۱۲ بقیة الله بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فروغ حیاب بخش هستی

۴۹ - مصباح یزدی، آموزش فلسفه، سازمان تبلیغات اسلامی چاپ

چهارم ۱۳۷۰ ش

۵۰ - معارف مهدوی، مرکز مطالعات و پژوهش‌های فرهنگی حوزه

علمیه ناشر دبیرخانه دائمی اجلاس حضرت مهدی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ عالی

چاپ اول ۱۳۸۵ ش

۵۱ - مولوی، جلال الدین محمد، مثنوی معنوی

۵۲ - معارف اسلامی (۲) دفتر نشر معارف چاپ سی و سوم

۱۳۸۲ ش

نرم افزار رایانه‌ای:

المعجم العقائدی (شامل ۷۰۰ جلد کتاب و بیش از ۲۰۰۰ موضوع استخراج شده از ۳۰۰ کتاب و از سوی مرکز المصطفی در سال ۱۴۲۵ ق در قم انتشار یافته است)